

TORSDAG DEN 12. NOVEMBER 2009

FORSÆDE: Libor ROUČEK

Næstformand

1. Åbning af mødet

(Mødet åbnet kl. 09.00)

2. Modtagne dokumenter: se protokollen

3. Gennemførelsesforanstaltninger (forretningsordenens artikel 88): se protokollen

4. Meddelelse om Kommissionens reaktion på Parlamentets udtalelser og beslutninger: se protokollen

5. Den Europæiske Ombudsmands årsberetning (2008) (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkning af Chrysoula Paliadeli for Udvalget for Andragender om Den Europæiske Ombudsmands årsberetning 2008 (2009/2088(INI)).

Chrysoula Paliadeli, ordfører. – (EL) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Den 21. april 2009 fremsendte Den Europæiske Ombudsmand sin årsberetning 2008 til den afgående formand for Parlamentet, Hans-Gert Pöttering. Den 14. september samme år forelagde Nikiforos Diamandouros indholdet af beretningen for Udvalget for Andragender, som allerede havde udpeget mig til at udforme en betænkning, som blev vedtaget enstemmigt af medlemmerne af Udvalget for Andragender den 1. oktober 2009.

Den skriftlige beretning består af to dokumenter: en kort oversigt på seks sider og en omfattende version, der beskriver Ombudsmandens aktiviteter, de statistiske data og fortolkningen af dem i yderligere detaljer med henblik på at forbedre både procedure og bedste praksis.

Både data og resultater præsenteres i begge dokumenter på en brugervenlig måde ved hjælp af illustrative eksempler, som hjælper læseren med at forstå, evaluere og bruge teksten.

Sammenlignet med tidligere beretninger har denne nye præsentation af de statistiske data og evalueringen af resultaterne gjort beretningen lettere at forstå og først og fremmest mere nyttig, fordi den ikke kun er en opremsning, men fremhæver politikområder og metoder til forbedring.

Der blev gennemført et hidtil uset antal undersøgelser i 2008. De fleste sager vedrørte Kommissionen, og langt færre vedrørte Parlamentets forvaltning. De vigtigste typer af fejl eller forsømmelser var manglende åbenhed. I en tredjedel af sagerne blev der opnået en mindelig løsning til klagerens tilfredshed. Der var færre tilfælde, hvor Ombudsmanden var tvunget til at fremsætte kritiske bemærkninger over for de involverede institutioner. Der var endnu færre sager, hvor der blev anmodet om en detaljeret udtalelse. I ét tilfælde blev en særlig beretning dog fremsendt til Parlamentet, hvilket resulterede i en særlig betænkning til fordel for klageren. I 2008 afsluttede Ombudsmanden en undersøgelse på eget initiativ af forsinkede betalinger fra Kommissionen, og som følge deraf blev der iværksat foranstaltninger med henblik på at begrænse de forsinkede betalinger, og en ny undersøgelse blev annonceret. Ombudsmandens grundlæggende prioritet var at sikre, at borgernes rettigheder respekteres, så de europæiske borgeres tillid til institutionerne styrkes.

Dette formål blev opfyldt, idet han valgte at forbedre kvaliteten af de oplysninger, der gives til borgerne vedrørende deres rettigheder via det europæiske netværk af ombudsmænd. Samtidig styrkede Ombudsmanden via de almindelige procedurer for behandling af sager, som følger af hans institutionelle rolle, kontakterne med de europæiske institutioners medlemmer og tjenestemænd med det formål at fremme en servicekultur i EU-forvaltningen, hvilket i høj grad vil bidrage til at opfylde den generelle målsætning om gensidig respekt mellem de europæiske borgere og EU-institutionerne. Et håndgribeligt resultat af denne indsats var stigningen i antallet af andragender i 2008. Det viser, at flere europæiske borgere var blevet informeret om og havde besluttet at gøre brug af Ombudsmandens institution med henblik på at klage over forhold vedrørende den sunde forvaltning og drift af forvaltningen og andre tjenester i EU.

Ombudsmandens websted blev regelmæssigt opdateret i 2008 med henblik på at gøre det til en moderne, dynamisk, informativ og interaktiv tjeneste. Som afrunding på den første fase af dette indlæg om Ombudsmandens årsberetning forventer vi, at det konstruktive samarbejde med Parlamentet fortsættes som hidtil, at denne institutions position som en model for sund forvaltning over for de nationale forvaltninger styrkes, og at denne institution fortsat kan fungere som kommunikationskanal mellem de europæiske institutioner og de europæiske borgere.

Nikiforos Diamandouros, *europæisk ombudsmand*. – (EN) Hr. formand! Tak, fordi De giver mig denne mulighed for at tale i Parlamentet om min beretning for 2008.

Jeg vil gerne takke Udvalget for Andragender og navnlig formanden, fru Mazzoni, og ordføreren, fru Paliadeli, for deres nyttige og konstruktive betænkning. Jeg har et fremragende samarbejde med udvalget. Det giver mig værdifuld støtte og rådgivning, samtidig med at det fuldt ud respekterer min forpligtelse som ombudsmand til at være uvildig og uafhængig.

Parlamentet og Ombudsmanden arbejder begge på at sikre, at EU's borgere og indbyggere kan nyde deres rettigheder fuldt ud. Det gør vi på forskellige måder. Ombudsmandens mandat er mere begrænset. Jeg kan kun behandle klager over EU-institutioner og -organer, mens Udvalget for Andragender også kan undersøge, hvad medlemsstaterne gør. Parlamentet er desuden et suverænt politisk organ, som kan behandle andragender vedrørende anmodninger om lovændringer eller endda nye love. I modsætning dertil er det min opgave at behandle klager, hjælpe klagerne med at afdække fejl eller forsømmelser og forsøge at afhjælpe dem.

Ulovlig forvaltning er, når det falder under mit mandat, altid en form for fejl eller forsømmelse. Det er dog ikke nok, at EU-institutionerne og -organerne blot følger loven. De skal også handle ensartet og i god tro. De skal handle i overensstemmelse med de regler og principper, de har vedtaget, og de skal vise, at de har fokus på service, f.eks. ved at handle retfærdigt, rimeligt og høfligt. Etableringen og opretholdelsen af en servicekultur over for borgerne er selve kernen i princippet om god forvaltning.

Ombudsmandens privilegerede forhold til Parlamentet er nøglen til at sikre resultater for borgerne. I modsætning til domstolsafgørelser er Ombudsmandens afgørelser ikke juridisk bindende. Jeg kan kun bruge overtalelsens magt til at overbevise EU-institutionerne og -organerne om, at de skal følge mine henstillinger. Hvis de afviser at gøre det, er det afgørende, at Ombudsmanden kan henvende sig til Parlamentet for at få dets støtte.

Hvis en institution f.eks. ikke overholder en henstilling i en sag, der rejser grundlæggende principspørgsmål, kan jeg fremsende en særlig beretning til Parlamentet. Et eksempel fra 2008 var Kommissionens afvisning af at ændre sin holdning i en sag om aldersdiskriminering. Det glædede mig, at Parlamentet behandlede denne beretning hurtigt, og at hr. Martínez' betænkning, som blev vedtaget enstemmigt på plenarmødet i maj 2009, til fulde afspejlede de betænkeligheder, jeg havde rejst.

I min årsberetning registreres det fremskridt, der er opnået i forbindelse med behandling af klager, fremme af god forvaltning og levering af oplysninger om Ombudsmandens rolle. Som forklaret på de første sider i beretningen er der gjort en betydelig indsats for at forbedre dens brugervenlighed, så læserne nemt kan få en klar og omfattende redegørelse for Ombudsmands arbejde.

Det har nu også vist sig muligt at offentliggøre beretningen meget tidligere på året end hidtil. Desuden er der udformet en ny oversigt på seks sider. Den nye oversigt viser de vigtigste resultater, der er opnået for klager, og fremhæver de vigtigste politikområder, der blev behandlet i løbet af året.

Ombudsmanden afsluttede et rekordstort antal forespørgsler i 2008 – 355 for at være præcis – idet de fleste blev afsluttet på mindre end ét år. Jeg er glad for at kunne sige, at EU-institutionerne og -organerne har vist, at de generelt ønsker at løse de problemer, jeg fremlægger for dem. Det øgede antal mindelige løsninger og forlig er både positivt og prisværdigt.

Otte sager, som blev afsluttet i 2008, er eksempler på bedste praksis i de berørte institutioner og organer i deres reaktion på de spørgsmål, jeg rejste. De berørte institutioner og organer er Kommissionen, Rådet, EF-Domstolen, EPSO, OLAF og Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur (EASA). De otte stjernesager er anført i beretningen som modeller for god forvaltning for alle institutioner og organer.

Jeg vil kort nævne to af disse sager.

Kommissionen var konstruktiv i hele proceduren vedrørende en strid om betaling. Som følge deraf modtog den berørte virksomhed mere end 100 000 EUR i tilgodehavende.

EPSO accepterede på anmodning fra kandidater at oplyse de evalueringskriterier, der anvendes i udvælgelsesprocedurer, samt fordelingen af individuelle resultater.

I 2008 registrerede Ombudsmanden i alt 3 406 klager. Det er en stigning på 6 % sammenlignet med 2007.

I næsten 80 % af alle de registrerede tilfælde fik klageren hjælp gennem indledning af en undersøgelse, henvisning af klagen til et kompetent organ eller rådgivning. Ofte blev klageren rådet til at kontakte et medlem af det europæiske netværk af ombudsmænd. Dette netværk består af omkring 95 kontorer i 32 lande og omfatter Udvalget for Andragender. Et af dets formål er at fremme hurtig henvisning af klager til det kompetente organ. I 2008 blev 191 klagere f.eks. enten rådet til at henvende sig til Parlamentet, eller deres klager blev henvist direkte til Udvalget for Andragender.

Det er selvfølgelig meget bedre, hvis klagere kan finde frem den rigtige klagevej i første omgang. Det hjælper med at undgå frustrationer hos de involverede borgere, som får at vide, at det organ, de har henvendt sig til, ikke kan hjælpe dem. Det betyder også, at klager afgøres hurtigere og mere effektivt, hvilket sikrer, at borgerne kan gøre brug af de rettigheder, EU-lovgivningen sikrer dem.

Et meget vigtigt initiativ på dette område blev søsat tidligere på året. Min institution lancerede et helt nyt websted, herunder en interaktiv vejledning på alle 23 sprog, med det formål at hjælpe borgerne med at henvende sig direkte til det organ, der bedst kan behandle deres klage. Dette organ kan være min egen institution, Udvalget for Andragender, den nationale ombudsmand i klagerens medlemsstat eller det grænseoverskridende onlinenetværk, SOLVIT. Indtil videre har mere end 23 000 borgere brugt denne vejledning til at få rådgivning.

I 2008 var mangel på gennemsigtighed i EU-forvaltningen langt den mest almindelige påstand, jeg undersøgte. Denne påstand blev fremsat i 36 % af alle klager og omfattede afvisning af adgang til oplysninger eller dokumenter. Det er med en vis bekymring, at jeg bemærker denne høje procentdel.

En ansvarlig og gennemsigtig EU-forvaltning er og skal være nøglen til at opbygge borgernes tillid til EU. Af særlig betydning for gennemsigtigheden i 2008 var Kommissionens forslag om at revidere forordning (EF) nr. 1049/2001 om aktindsigt.

Kommissionen har foreslået ændringer af forordningen, hvoraf nogle vil være meget gavnlige. Andre foreslåede ændringer vil dog efter min vurdering bevirke, at borgerne får adgang til færre og ikke flere dokumenter.

Lissabontraktaten ændrer den retlige og politiske ramme for forordningen, idet den giver borgerne flere muligheder for at deltage i EU's aktiviteter. Dens ikrafttrædelse vil være en god lejlighed for Kommissionen til at fremlægge et nyt forslag, som afspejler denne nye virkelighed, og som styrker den grundlæggende ret til indsigt i EU-institutionernes og -organernes dokumenter.

Parlamentets støtte var afgørende for vedtagelsen af ændringen af Ombudsmandens statut i 2008. De gennemførte ændringer styrker Ombudsmandens undersøgelsesbeføjelser og vil bidrage til at sikre, at borgerne kan have fuld tillid til Ombudsmandens evne til at foretage grundige undersøgelser af deres klager uden begrænsninger.

Til sidst vil jeg minde om, at min opgave er at fremme god forvaltning i EU's institutioner og organer. Maksimering af gennemsigtighed og ansvarlighed samt fremme og styrkelse af en servicekultur over for borgerne er centrale faktorer for løsningen af denne opgave.

Jeg er overbevist om, at vores to institutioner fortsat vil samarbejde tæt for at nå det fælles mål om at hjælpe borgere og indbygge med til fulde at gøre brug af deres rettigheder i et gennemsigtigt og ansvarligt EU.

Margot Wallström, næstformand i Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil først og fremmest takke ordføreren, fru Paliadeli, for en særdeles god betænkning og Udvalget for Andragender for dets ihærdige og vigtige arbejde. Jeg vil naturligvis også takke ombudsmanden, hr. Diamandouros, for hans grundige og udførlige årsberetning.

Som ombudsmanden påpegede, da han fremlagde sin beretning i april i år, handler dette vigtige arbejde om at opbygge borgernes tillid til EU. Det kan ikke komme som en overraskelse, at jeg er helt enig i det. Jeg har ikke meget tid til rådighed, så jeg vil koncentrere mig om nogle få centrale punkter.

Fru Paliadelis betænkning giver en klar og udtømmende oversigt over Ombudsmandens aktiviteter i det forgangne år, og den nye præsentation af statistikker og det nye layout gør beretningen tilgængelig og let at læse. I 2008 bidrog Kommissionen til forhandlingerne om en ændring af Ombudsmandens statut med en

udtalelse. Vi deltog aktivt i det interinstitutionelle arbejde for at nå frem til en tilfredsstillende løsning. Vi kan alle være stolte af resultatet, nemlig den nye statut. Det er efter min mening et resultat, som vil gavne borgerne.

Hvad angår klager til Ombudsmanden, steg antallet med 6 % sammenlignet med 2007. Som De er bekendt med, vedrørte 66 % af undersøgelserne Kommissionen. Det er efter min mening ikke så underligt. Kommissionen er trods alt en ret stor institution med mange flere ansvarsområder, som klagerne kan målrette mod, men tallene kan og skal naturligvis forbedres. Det samme gælder også det faktum, at de fleste påstande om fejl og forsømmelser vedrører manglende gennemsigtighed – nemlig 36 % af alle undersøgelser. Sådanne tal skal nedbringes af alle institutioner.

Et andet, men relateret emne er behandlingen af information vedrørende forretningshemmeligheder og fortrolige oplysninger. Vi har for nylig oplevet visse problemer med dokumenter på konkurrenceområdet. Vi skal derfor definere, hvordan vi behandler klassificerede oplysninger, dokumenter og andre informationer, som er undergivet tavshedspligt. Kommissionen har arbejdet ihærdigt med dette spørgsmål, og vi vil snart kunne fremlægge et forslag for Ombudsmanden.

En anden positiv tendens er stigningen i antallet af mindelige løsninger, som vi allerede har hørt. I 2008 blev 36 % af alle undersøgelser enten afsluttet af institution, der var klaget over, eller resulterede i en mindelig løsning. Som medlem af Kommissionen glæder det mig, at tendensen tydeligvis går i den rigtige retning. Det viser, at der både er bevidsthed om og anerkendelse af Ombudsmandens arbejde samt respekt for klagerne.

Mit andet punkt vedrører opfordringen i beslutningsforslaget til at vælge en fælles tilgang til kodeksen for god forvaltningsskik. Som De er bekendt med, har Kommissionen sin egen kodeks, som generelt er i overensstemmelse med Ombudsmandens krav. Vi kan bedst komme videre i dette vigtige spørgsmål, hvis vi fører en konstruktiv interinstitutionel forhandling og dialog, inden et lovgivningsforslag fremlægges.

Mit sidste punkt vedrører kommunikation i praksis. Her vil jeg rose Ombudsmanden for hans nye websted. Ligesom årsberetningen er det grundigt, udførligt og brugervenligt. Med hensyn til udviklingen af en interaktiv håndbog, som kan hjælpe borgerne med at finde frem til det bedste forum for løsningen af deres problemer, er jeg overbevist om, at dette fremragende nye websted kan håndtere dette. Arbejdet skal ikke gøres to gange, men skal tilføres øget synlighed. Vi har fra Kommissionens side forsøgt at bidrage til dette, og det er netop, hvad det nye websted "Europa" gør. Det forbedrer synligheden, så borgerne nemt kan finde Ombudsmandens vejledning med nogle få klik.

Alt i alt var 2008 præget af både fremskridt og muligheder for yderligere forbedringer inden for institutionerne. Jeg vil endnu en gang takke hr. Diamandouros for hans resultater og vigtige arbejde og fru Paliadeli for hendes fremragende betænkning.

Pascale Gruny, for PPE-Gruppen. – (FR) Hr. formand, fru kommissær, hr. Diamandouros, mine damer og herrer! Jeg vil først på vegne af Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater lykønske ordføreren med hendes arbejde og den samarbejdsånd, hun har udvist under hele processen med at udforme denne betænkning.

Vi giver i dag vores bedømmelse af Ombudsmandens årsberetning, som blev fremlagt den 21. april.

Ombudsmanden, som er udpeget af Parlamentet, giver os via årsberetningen en formel redegørelse for alle resultaterne af hans undersøgelser af klager vedrørende fejl og forsømmelser inden for de europæiske institutioner og agenturer. Hans rolle, som er af yderste vigtighed, repræsenterer en grundlæggende garanti for, at principperne om gennemsigtighed og god forvaltning respekteres, og udgør derfor en reel beskyttelse for vores medborgere i tilfælde af uretfærdighed, diskriminering, magtmisbrug, manglende svar og forsinkede oplysninger.

I denne betænkning noterer vi os det stigende antal klager, som Ombudsmanden modtager. De fleste vedrører Kommissionen, den institution, der – indrømmet – har flest tjenestemænd, men grundlæggende omhandler sagerne påstande om manglende gennemsigtighed. Det er en kendsgerning, at Kommissionen er traktaternes vogter.

For at komme tilbage til årsberetningen godkendte Udvalget for Andragender den med stort flertal den 1. oktober. Ombudsmanden har udført sin opgave med at undersøge og behandle klagerne på en aktiv og afbalanceret måde. Han har navnlig altid været i stand til at opretholde et godt forhold til og mellem institutionerne, hvilket har medvirket til, at de pågældende institutioner og agenturer har accepteret mindelige løsninger eller har afsluttet bestemte tvister med få undtagelser.

Ombudsmanden fungerer desuden som en ressource for institutionerne. Han hjælper dem med at forbedre deres indsats ved at gøre dem opmærksomme på områder, som kan forbedres, idet det endelige mål er et forbedret service, der leveres til vores medborgere.

Den betænkning, som vi har vedtaget i udvalget, understreger og påpeger vigtigheden af, at en kodeks for god forvaltningsskik vedtages af alle de europæiske institutioner og agenturer, en kodeks, som Parlamentet godkendte allerede for otte år siden. Denne gentagne opfordring fra vores udvalg må ikke forblive ubesvaret. Europæerne fortjener intet mindre.

Retten til god forvaltning fra EU's institutioner og agenturer er en grundlæggende ret i henhold til artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som indgår i Lissabontraktatens del II, der ikke længere kun er fantasi, men virkelighed.

Til sidst vil jeg gerne påpege, at Ombudsmanden forbeholder sig ret til at undersøge Kommissionens arbejde og skal sikre, at sidstnævnte fuldt ud udnytter sine skønsmagter til at iværksætte overtrædelsesprocedurer eller foreslå sanktioner.

Victor Boştinaru, for S&D-Gruppen. – (RO) Hr. formand! Jeg vil først og fremmest lykønske ordføreren, fru Paliadeli, med hendes fremragende betænkning.

I min rolle som koordinator for Udvalget for Andragender og som medlem af udvalget gennem flere år vil jeg dernæst udtrykke min glæde over og fremhæve det fremragende samarbejde, vi altid har nydt med Ombudsmanden, Nikiforos Diamandouros.

Som koordinator for Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet i Udvalget for Andragender må jeg udtrykke min bekymring over det store antal sager vedrørende påstande om fejl eller forsømmelser fra de europæiske institutioners side.

Jeg må understrege, at både Parlamentet og udvalget har pligt til at løse dette problem. Det er vores pligt at genoprette de europæiske borgers tillid til de europæiske institutioner.

De klager, der er indsendt til Ombudsmanden, skal sammen med de andragender, der er indsendt til Udvalget for Andragender, ses som en mulighed for at afhjælpe fejl og mangel på klarhed med hensyn til den måde, Europas institutioner og lovgivning fungerer på, til gavn for de europæiske borgere.

På den baggrund tilrettelagde S&D-Gruppen i sidste uge et informationsseminar med deltagelse af en stor gruppe journalister om retten til at indgive andragender med det formål at bringe EU tættere på borgerne.

Jeg støtter forslaget i denne betænkning om at oprette et fælles websted for de europæiske institutioner med henblik på at hjælpe borgerne med direkte at finde frem til den institution, der kan afgøre deres klage.

Endelig støtter jeg Ombudsmandens initiativ vedrørende et styrket samarbejde med de nationale ombudsmænd og lignende institutioner for at styrke de europæiske borgers tillid gennem en fælles indsats.

Anneli Jäätteenmäki, for ALDE-Gruppen. – (FI) Hr. formand, hr. Diamandouros, mine damer og herrer! Jeg vil takke Ombudsmanden og hans institution for deres værdifulde indsats for at fremme god forvaltning og gennemsigtighed. Jeg vil også takke ordføreren for hendes fremragende arbejde.

Ombudsmandens institution har vist sig at være nødvendig lige fra starten, og nu hvor Lissabontraktaten snart træder i kraft, og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder bliver bindende, bliver Ombudsmandens rolle vigtigere end nogensinde før. Derfor skal vi i fremtiden gøre mere for at sikre, at Ombudsmanden har de nødvendige ressourcer, og at hans eller hendes beføjelser til enhver tid er relevante. Det vil sikre, at han eller hun har alle de nødvendige oplysninger, og at EU-tjenestemænd skal sige, hvad de ved noget om, og ikke, hvad de ønsker at sige. Ellers kan vi ikke tale om retsstatsprincippet, som vi er så glade for at fortælle og belære andre om. Vi skal selv overholde retsstatsprincippet. Derefter kan vi fortælle andre om det.

Ombudsmandens årsberetning er et fremragende eksempel på, hvordan vi skal fremlægge vores arbejde over for offentligheden. Beretningen er klar, præcis og faktuel. Gennemsigtighed er nøglen til europæisk demokrati og dets vigtige bestanddel, og det er interessant, at 36 % af klagerne vedrører netop manglende gennemsigtighed. Det siger meget, og problemet skal løses.

I henhold til chartret om grundlæggende rettigheder har enhver borger ret til at få sin sag behandlet uvildigt, retfærdigt og inden for en rimelig frist af disse institutioner. Dette er ofte blevet nævnt, og det forpligter os

alle. Dette gælder naturligvis også for Ombudsmanden. Jeg vil derfor understrege, at vi skal sikre de rette ressourcer, så vores borgere ikke skal vente i årevis på en afgørelse. Det vil mere end noget andet afhænge af ressourcer. Jeg vil takke Ombudsmanden for hans værdifulde arbejde og ønske ham held og lykke i dette meget udfordrende og nogle gange også alt for undervurderede job. Det er en af de vigtigste stillinger og funktioner i EU: at varetage borgernes rettigheder.

Margrete Auken, for Verts/ALE-Gruppen. – (DA) Hr. formand! Ja, tak til fru Paliadeli for en strålende betænkning, og der er jo meget ros til Ombudsmanden for det gode og brugervenlige overblik over sagerne – en ros, som jeg tilslutter mig.

Tiden er knap, så jeg vil holde mig til tre ting: for det første Ombudsmandens opfølgning på overenskomsten mellem ham og Den Europæiske Investeringsbank. Et initiativ, som vores gruppe tog i forbindelse med Parlamentets beslutning om årsberetningen fra 2006. Her er det betydningsfuldt at fremhæve de forbedringer i bankens samarbejde med ngo'er og andre fra civilsamfundet, som gør dette samarbejde lettere og mere transparent, og tak for det.

For det andet: Den Grønne Gruppens ændringsforslag om at opfordre Udvalget om Konstitutionelle Anliggender til at udarbejde brugbare procedurer til at indbringe sager for Domstolen, hvor Parlamentet vil støtte Ombudsmandens anbefalinger. Det vil på en konkret måde styrke Ombudsmanden og dermed borgernes retsstilling. Dette har vi tidligere fået Parlamentets principielle støtte til. Nu håber vi også, at plenum vil følge udvalget og stemme for denne forbedring.

Det tredje punkt er vores ændringsforslag i dag om at gøre Ombudsmandens kompetence tydeligere i spørgsmålet om dårlig administration – altså "maladministration". Her frygter vi, at betænkningens meget åbne formulering kan give anledning til alvorlige fortolkningsproblemer. Skønt vores forslag ser ret teknisk ud, er det juridisk betydeligt tryggere end betænkningens formulering. Det glæder os, at fru Paliadeli har givet sin støtte til forslaget, og jeg håber selvsagt at få hele Parlamentet med.

Ryszard Czarnecki, for ECR-Gruppen. – (PL) Hr. formand, hr. Diamandouros! De er en meget dygtig politiker, som ved, hvordan De kan vinde støtte fra mange politiske grupperinger i Parlamentet, hr. Diamandouros! Man kunne sige, at nogle politikere i Parlamentet kunne lære noget af Dem. Jeg håber, at Deres væsentligste resultat ikke bliver etableringen af et nyt og lettilgængeligt websted.

De bør efter min mening lægge vægt på at samarbejde med ombudsmænd fra forskellige lande, ikke kun fra EU's medlemsstater, men også fra lande, der er medlemmer af Europarådet, fordi de nogle gange gør mere for at repræsentere landet over for borgerne end borgerne over for landet. Udformning af en vejledning i, hvordan man skriver en klage, vil efter min mening desuden virke direkte demotiverende for de borgere, der faktisk skriver dem. Jeg mener, at vores institutioner har brug for tilsyn. Jeg er overbevist om, at denne idé, selv om den er undergravende, er, hvad vi har brug for.

Jeg vil understrege, at den gennemsigtighed, vi taler om i dag, er en absolut grundlæggende forudsætning for fuldstændig tillid til EU og EU's institutioner. Vores borgere har på det seneste ikke haft tillid til EU, hvilket fru Paliadeli kan bekræfte. Under "Plan D" (demokrati, dialog, debat) skal vi vise borgerne, at EU og dets institutioner er gennemsigtige og tjener borgerne. Ellers vil det demokratiske underskud desværre blive større.

Marie-Christine Vergiat, for GUE/NGL-Gruppen. – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Ombudsmandens rolle og dermed undersøgelsen af hans beretning er et vigtigt element for de europæiske institutioner. Den er en af indikatorerne for borgernes opfattelse af vores institutioner.

Der er nu gået få måneder efter valget til Parlamentet, hvor vi alle beklagede den lave stemmedeltagelse og det stigende antal vælgere, som undlod at stemme. Den betydning, som Parlamentet tillægger beretningen, er derfor afgørende. Dette gælder i endnu højere grad for opfølgningen af henstillingerne i den.

355 klager (en stigning på 6 % i forhold til året før) er meget lidt. Det er meget lidt i betragtning af, at der lever 500 mio. mennesker i Europa. Man kunne glæde sig over det og betragte det som et tegn på, at vores medborgere er tilfredse. Vi ved, at det er de overhovedet ikke.

På den baggrund er det også sigende, at de fleste klager vedrører manglende gennemsigtighed i vores institutioner. Efter valgkampagnen ved vi, hvad dette handler om. Vores medborgere har ringe kendskab til vores institutioner og ved ikke, hvordan de virker. De kan ikke se formålet med EU, og det er ikke overraskende, at de fleste klager vedrører Kommissionen, da Kommissionen i borgernes øjne er EU.

Der er dog – jeg overdriver her, men kun lidt – afsat midler til kommunikation i budgettet, og vi har siden valget fået at vide, at "vi skal forbedre kommunikationen, vi skal forbedre den, så vi kan forbedre borgernes bevidsthed".

Jeg indrømmer, at vi skal forbedre kommunikationen, men for meget kommunikation dræber efter min mening information. Jeg vil gerne tilslutte mig det forslag, som vores socialdemokratiske kollega lige fra fremsat, om at etablere et fælles websted, der fører borgerne til de forskellige informationer, som er til rådighed for dem.

Denne beretning er en indikator for, at vores institutioner fungerer korrekt, for god forvaltning. Det er allerede blevet sagt. Det er en indikator for vores forvaltning. Det er derfor afgørende at sikre, at henstillingerne i den følges, ikke kun af hensyn til beretningen og navnlig særberetningerne, men også som en praksis i det daglige.

Jeg vil gerne takke hr. Diamandouros for hans arbejde for vores medborgere. Tak til Deres team. De kan regne med vores støtte til at fremme og styrke Deres indsats.

Nikolaos Salavrakos, for EFD-Gruppen. – (EL) Hr. formand! Jeg vil indledningsvis sige, at vi støtter Ombudsmandens årsberetning og fru Paliadelis betænkning, som er meget omfattende, og det lykønsker vi dem med. Historien har lært os, at borgere på visse tidspunkter, navnlig i tider med økonomisk krise, udtrykker klar skuffelse over de politiske systemer, hvad angår tilkendelse af rettigheder, samtidig med at antallet af tvister mellem borgerne og de statslige organer stiger, jo større indflydelse staten har på det økonomiske og sociale niveau.

Pointen er, at det politiske system skal – naturligvis altid, men navnlig i krisetider – give mulighed for at gendanne borgernes tillid til forvaltningen, staten og de lokale myndigheder. Jeg vil endda gå så langt som at sige, at modvægten til øget korruption og fejl eller forsømmelser er forbedret moral i institutionerne og uvildighed blandt kontrolorganerne.

Disse bemærkninger viser, at Ombudsmandens institution efter min mening spiller en særdeles vigtig rolle i arbejdet for at genoprette de europæiske borgeres tillid til EU's institutioner og organer, og vi støtter derfor enhver indsats, som har til formål at styrke denne institution, udvide dens ansvarsområde og forbedre dens offentlige image.

Jeg opfordrer derfor til, at vi alle søger at bidrage til Ombudsmandens arbejde og godkender alle aspekter af hans indsats for at skabe en borgercentreret tilgang.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Hr. formand! Unge studerende har bedt mig berette om begivenheder, der i øjeblikket udspilles i Østrig og dele af Tyskland, på dette plenarmøde i Parlamentet. Jeg undskylder til Ombudsmanden, men jeg vil imødekomme denne anmodning nu.

En græsrodsbevægelse kaldet "Die Uni brennt" – universitetet brænder – er blevet dannet i Østrig i løbet af de seneste uger. Det er en bevægelse, hvis lige vi ikke har oplevet i Østrig eller andre dele af Europa i årtier. Tusinder af studerende demonstrerer, går på gaderne og besætter auditorierne. De kræver akademisk og ikke erhvervsrettet uddannelse. De kræver demokratisering af universiteterne, og de kræver først og fremmest fri adgang til uddannelse.

Et af deres primære kritikpunkter er Bolognaprocessen. Der er f.eks. et banner på universitetet i Wien med teksten "Make Bologna the process!", hvilket efter min mening er meget passende. Traditionelle politikere har i årevis skamrost Bolognaprocessen for at være det afgørende trin hen imod et europæisk område for videregående uddannelse og har fortalt os alle, at det vil gøre os alle meget mere konkurrencedygtige. I sidste ende er resultatet en meget ufleksibel og skematisk tilgang og delvist privatiserede universiteter, som vil gøre det umuligt at planlægge de uddannelsesmæssige resultater.

Skolastik er dog alt andet end en proces, som kan planlægges. Det er den måde, som oplyste mennesker kommunikerer med hinanden og udtrykker sig på. Videnskabelig nysgerrighed og kreativitet kan heller ikke planlægges. Det har denne bevægelse bevist endnu en gang. Derfor skal vi faktisk støtte den – den er demokrati i aktion.

Erminia Mazzoni (PPE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Som formand for Udvalget for Andragender og på vegne af udvalgets medlemmer vil jeg takke Ombudsmanden for hans arbejde og den præcise årsberetning, han har udformet. Jeg vil også takke fru Paliadelis for hendes fremragende bidrag til arbejdet i udvalget og alle, der har deltaget i forhandlingen, fordi de udviser interesse og opmærksomhed

med henblik på at sikre, at disse instrumenter for demokrati og deltagelse gennemføres og opfylder det formål, de har i henhold til traktaterne.

En gennemgang af Ombudsmandens årsberetning 2008 viser, at målet om at anvende det princip, der er omhandlet i artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder, desværre stadig langt fra er opfyldt. 3 406 europæiske borgere gjorde brug af retten til at indberette fejl og forsømmelser til Ombudsmanden i 2008. Det viser et stigende niveau af utilfredshed, idet tallet i 2007 var 3 211. Dette tal skal efter min mening sammenlignes med niveauet af viden og bevidsthed og modbeviser derfor påstanden fra det medlem, der tidligere talte om, at tallene viser et højt niveau af utilfredshed blandt europæerne. Der er endvidere en trøst at høre, at kun nogle af disse klager blev vurderet at høre under Ombudsmandens sagsområde, fordi en stor del af de klager, som Ombudsmanden ikke behandlede, blev henvist til andre organer, herunder Udvalget for Andragender, som jeg er formand for.

Det, vi som europæiske institutioner og navnlig Parlamentet også skal tage ansvaret for, er efter min mening borgernes opfattelse af forvaltningsmæssig retfærdighed, dvs. hvor retfærdige vores institutioner er efter deres opfattelse. Trods den positive bekræftelse af, at Ombudsmanden spiller en mere funktionel rolle i betragtning af det øgede antal afsluttede sager, har vi i Parlamentet modtaget omkring 10 % af klagerne, og i udvalget har vi modtaget 60 % ...

(Formanden mindede taleren om hendes taletid)

I det tilfælde vil jeg blot tilføje – da De har givet lidt mere tid til en anden, troede jeg, at jeg kunne tillade mig et par ekstra sekunder, hr. formand, da jeg også er formand – at disse institutioner har pligt til at træffe foranstaltninger for at forbedre disse instrumenter for demokrati og deltagelse, fordi vi også har Lissabontraktaten, der indfører retten til borgerinitiativ. Vi skal efter min mening forbedre, ikke ændre, disse organers funktioner. Vi har en pligt til at forbedre effektiviteten og produktiviteten af de instrumenter, vi har givet borgerne, hvis vi virkelig vil bidrage til skabelsen af befolkningens Europa.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Hr. formand! Som medlem af Udvalget for Andragender vil jeg også sige et par ord. I en henseende giver jeg min fulde accept til vedtagelsen af Ombudsmandens beretning. Som medlem af udvalget kan jeg se, at han har udført sit arbejde på en meget afbalanceret måde.

Det er efter min mening meget vigtigt, at han har forsøgt at reducere den tid, der bruges på behandling af sager. Vi ved, at jo hurtigere en klage behandles, jo hurtigere kan klageren modtage et svar, hvilket er af afgørende betydning, når vi taler om tillid. Vi ved også, at de fleste klager er klager, som Ombudsmanden ikke kan behandle. På den baggrund er det vigtigt, at vi i nær fremtid giver borgerne i EU så mange oplysninger som muligt om den institution, de skal kontakte i forbindelse med forskellige problemer.

Samarbejdet mellem udvalget og Ombudsmanden har været særdeles godt, og jeg håber, det samme vil være tilfældet i den nærmeste fremtid.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil lykønske ordføreren med en meget omfattende betænkning samt Ombudsmanden og hans medarbejdere. Institutionen bliver bedre år for år. Et veludført job.

Men når man læser en beretning, hvor man er enig i indholdet, og man så i begrundelsen ser et betydeligt afsnit, som vedrører én selv, kan man ikke ignorere det.

Jeg henviser naturligvis til det afsnit, hvor Ombudsmanden kritiserer Parlamentet, fordi det i 2005 afviste en anmodning om oplysninger om tillæg, der var blevet udbetalt til maltesiske parlamentsmedlemmer. Dette reelle problem var selvfølgelig, at oplysninger om alle parlamentsmedlemmers tillæg skulle fremlægges, hvis de pågældende oplysninger blev frigivet.

Det drejer sig efter min mening om offentlige penge, og offentligheden har ret til at vide, hvordan de bliver brugt. Vi offentliggør de beløb, der udbetales til landbrugere under den fælles landbrugspolitik, men alligevel offentliggør vi ikke vores egne rejseudgifter og andre tillæg. De er legitime omkostninger. Vi pådrager os dem i vores arbejde for borgerne. Mine tillæg til personale, kontorhold, rejser osv. med det formål at repræsentere mine vælgere er helt legitime. Jeg behøver ikke undskylde for dem, og jeg behøver ikke skjule dem.

Jeg foreslår ikke, at beskyttelsen af mine medarbejders personlige oplysninger på nogen måde skal kompromitteres: Det behøver vi ikke gøre. Jeg siger blot helt klart, at borgerne vil opfatte Parlamentet som

et sted, der prædiker gennemsigtighed, men ikke håndhæver det i eget hus, indtil vi giver aktindsigt i vores tillæg og udgifter.

Jeg ved, at individuelle medlemmer kan offentliggøre og faktisk offentliggør deres udgifter på deres egne websteder, men vi skal i Parlamentet tage et kollektivt ansvar for at gøre disse oplysninger tilgængelige. Det lyder måske, som om jeg prædiker moral. Det gør jeg ikke. Jeg siger blot, at det vil ske, og det ville være bedre, hvis Parlamentet selv bidrog til det i stedet for at blive tvunget til det.

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). – (ES) Hr. formand! Som medlem af Udvalget for Andragender har jeg et par bemærkninger til det ændringsforslag, som vores gruppe har fremsat til fru Paliadelis betænkning om Ombudsmandens årsberetning.

Efter vores mening vil definitionen af fejl og forsømmelser i betænkningen i stedet for at forbedre og styrke Ombudsmandens rolle have den helt modsatte effekt. Det skyldes for det første, at den foreslåede definition, som er for slap og vag, gør det vanskeligt at afgøre, hvilke sager Ombudsmanden kan eller bør gribe ind i, og svækker derfor hans handlingsmuligheder. Definitionen giver for det andet, hvilket måske er vigtigere, Ombudsmanden en kapacitet til indgriben, som andre institutioner nemt kan betragte som skønsmæssig, fordi den ikke er tilstrækkelig defineret og reguleret.

Vi finder derfor, at definitionen af fejl og forsømmelser i det ændringsforslag, der er fremsat af min gruppe, Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance, er mere detaljeret og præcis, ville være et meget bedre grundlag for aktiv og effektiv indgriben og ville være lettere for både institutioner og borgere at forstå.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Hr. formand, hr. ombudsmand, mine damer og herrer! Jeg sætter stor pris på Ombudsmandens aktiviteter, men jeg må sige, at jeg ser tre store problemer i denne institutions aktiviteter. Det første problem er information. Den bredere offentlighed i EU ved faktisk ikke, at der findes sådan noget som Den Europæiske Ombudsmand, og kan end ikke gætte, hvad han gør, eller hvilke problemer de kan gøre ham opmærksom på. Kendsgerningerne er relativt klare. Næsten 90 % af de klager, der blev indgivet af mine landsmænd fra Tjekkiet, faldt ikke ind under Ombudsmandens ansvarsområde. Situationen er ikke anderledes i de andre medlemsstater. Parlamentet foreslår derfor en omfattende oplysningskampagne. Jeg er dog ikke sikker på, at vi forsøger at helbrede den rigtige sygdom.

Det andet problem er omkostninger. Hver offentlig institution har en pris. Med hver ny institution stiger den mængde bureaukrati, som borgerne skal håndtere, og som de skal finde vej igennem. Vi skal derfor overveje, om skatteydernes penge har skabt de ønskede resultater. Sidste år fremsendte mine landsmænd 66 klager til den europæiske Ombudsmand ud af næsten 800 sager fra EU som helhed, der faldt inden for den europæiske Ombudsmands ansvarsområde. Disse sager blev behandlet af 70 embedsmænd og kostede skatteyderne 9 mio. EUR. Hver sag, der behandles, koster derfor mere end 10 000 EUR. Det er efter min mening for meget.

Det tredje problem er subsidiaritet. Som tidligere borgmester blev jeg ganske bekymret over at læse, at en af de få sager, som Ombudsmanden påtog sig, omhandlede planlægningsdokumentet vedrørende højhastighedskommunikation i det lille distrikt Břeclav. Det er efter min mening fuldstændig unødvendigt, da lokale problemer først skal behandles lokalt og ikke her i Bruxelles eller Strasbourg. Hvis jeg var ansvarlig for denne institution, ville jeg sikre, at den handlede fornuftigt, at den blev drevet med de lavest mulige omkostninger, og især at den ikke misbrugte eller kunstigt udvidede sine beføjelser og sit bureaukrati. I den henseende håber jeg, at Ombudsmanden opnår gode resultater.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Hr. formand! Jeg støtter og vil stemme for fru Paliadelis betænkning, og jeg vil lykønske hr. Diamandouros med hans arbejde. Jeg vil gerne understrege, at mange europæiske borgere ofte står over for det, som vi eufemistisk kalder fejl og forsømmelser, men som i sidste ende berører dem deres grundlæggende rettigheder. Fejl og forsømmelser skyldes efter min mening ikke bureaukrati eller forsømmelse. Ofte skyldes de fejl eller vedtagelse af de forkerte politikker i EU's institutioner. Det betyder derfor, at de europæiske borgere gennem henvendelse til Ombudsmanden kan håndhæve deres rettigheder.

Det er derfor vigtigt, at Parlamentet, det eneste folkevalgte og repræsentative organ i EU, politisk støtter Ombudsmandens arbejde, så sådanne handlinger om muligt begrænses. Det fremgår tydeligt af betænkningen og af den nuværende Ombudsmands arbejde, at han med denne form for støtte fra Parlamentet kan yde en mere effektiv indsats i den kommende periode.

Endelig skal der efter min mening gøres en indsats for at give de europæiske borgere flere oplysninger om Ombudsmandens rolle og beføjelser, så de hurtigt kan henvende sig til ham, når deres grundlæggende rettigheder krænkes.

Carlos José Iturgaiz Angulo (PPE). – (ES) Hr. formand! Mine første ord skal være en lykønskning til fru Paliadeli med den betænkning, hun har fremlagt først for Udvalget for Andragender og nu her på plenarmødet.

Jeg vil desuden tilslutte mig de særdeles fornuftige bemærkninger fra fru Gruny og fru Mazzoni, mine kolleger i Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater). Men jeg vil dog tilføje, at Ombudsmandens rolle er essentiel i en demokratisk institution. Det er den konklusion, vi nåede frem til i Udvalget for Andragender under hr. Diamandouros' mange besøg i forbindelse med fremlæggelsen af hans årsberetninger som den, vi i dag drøfter i Parlamentet, eller andre beretninger inden for hans ansvarsområde.

Jeg vil ikke forsøge at drukne Dem i tal. Selv om der er sket fremskridt med hensyn til Ombudsmandens rolle, ville en undersøgelse blandt de europæiske borgere om Ombudsmandens rolle, arbejde og aktiviteter uden tvivl desværre vise, at borgerne opfatter ham som en fjern institution og i mange tilfælde ikke en gang har kendskab til hans eksistens. Det skyldes muligvis, at Ombudsmandens afgørelser ikke er bindende, som han selv mindede os om her, eller at hans arbejde er meget begrænset, hvad angår medlemsstaterne, som hr. Diamandouros har påpeget her i Parlamentet.

Hvis vi vil yde en service til borgerne, så skal denne institution – Parlamentet – og Udvalget for Andragender gøre en indsats for at styrke og fremme Ombudsmandens arbejde. Der er bestemt mange andragender, som det er blevet fremhævet i dag, navnlig vedrørende manglen på gennemsigtighed. Men jeg er sikker på, at tilvejebringelse af tilstrækkelige oplysninger – som f.eks. det nye websted, som nu heldigvis fungerer – vil yde et meget større bidrag, og det vil jeg understrege, til at nå det mål, som vi sikkert alle kan tilslutte os: at alle borgere i EU skal have kendskab til og være i stand til at kontakte Ombudsmanden. Jeg ønsker derfor Ombudsmanden held og lykke, fordi hans gode resultater vil være gode resultater for de europæiske borgere som helhed.

Alan Kelly (S&D). – (EN) Hr. formand! Jeg vil først complimentere fru Paliadeli for hendes fremragende betænkning. Alle i Parlamentet spiller en rolle i indsatsen for at skabe tillid blandt borgerne. Det er dog meget vigtigt, at vi baserer vores europæiske institutioner på de samme borgeres visioner og idéer og på det, som et demokrati efter deres mening skal være.

Ombudsmandens arbejde har aldrig været vigtigere, og denne institutions arbejde fortjener ros. Vi skal dog erkende, at manglen på gennemsigtighed og borgernes syn på dette stadig er et alvorligt problem, navnlig i Kommissionen. Jeg glæder mig over udviklingen af det nye websted, men det er ikke alfa og omega.

Over en tredjedel af klagerne vedrørende europæiske institutioner vedrørte trods alt manglen på gennemsigtighed. Hvis de løfter, som blev givet den irske befolkning og faktisk alle europæiske borgere i forbindelse med Lissabontraktaten, skal opfyldes, skal alle institutioner i Europa gøres mere gennemsigtige og drives bag glasruder.

Denne betænkning er et progressivt skridt hen imod dette mål, selv om der skal gøres mere, navnlig hvad angår samarbejdet mellem de nationale ombudsmænd og den måde, som Parlamentet arbejder på.

FORSÆDE: Stavros LAMBRINIDIS

Næstformand

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Hr. formand! Jeg vil også takke Den Europæiske Ombudsmand for hans arbejde. Hvis jeg gjorde det på græsk, ville Parlamentet tro, at den græske lobby var begyndt at samarbejde med Ombudsmanden, ordføreren og talerne.

Men det er netop af hensyn til tillid og gennemsigtighed, at det ville være godt, hvis vi fokuserede på at vedtage denne beretning om Ombudsmandens aktiviteter meget snart, før Ombudsmandens valgkampagne indledes. Uanset om det er Dem eller en anden, hr. Ombudsmand, der kommer til at videreføre dette arbejde, håber jeg, ja, håber vi alle, at Ombudsmanden vil rejse ud på en informationsrejse til flere end blot to regioner i Europa, for det vil måske være med til reducere disse procentsatser. Vi ønsker alle at gøre vores arbejde mere gennemsigtigt, og det omfatter også Parlamentets arbejde.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). – (PL) Hr. formand, hr. Diamandouros! Som i de foregående år har Ombudsmanden fremlagt en meget objektiv beretning om sine aktiviteter, og af denne beretning fremgår det, hvor vigtigt hans arbejde er for borgerne i EU.

Et nyt træk i beretningen for 2008 er Ombudsmandens arbejde vedrørende Den Europæiske Investeringsbank. EIB er den vigtigste institution, som yder lån til investeringer i EU og kandidatlandene. Trods den betydelige grad af uafhængighed, som EIB har i EU's institutionelle struktur, skal den overholde principperne for god forvaltning. Det er derfor med glæde, at jeg har hørt om den dialog, som blev indledt mellem Ombudsmanden og Den Europæiske Investeringsbank i 2008, og om underskrivelsen af en aftale om overholdelse af principperne om god forvaltning. I denne aftale har EIB forpligtet sig til at indføre en intern procedure for undersøgelser af klager, hvilket den ikke har haft før. Det glæder mig også, at banken har givet tilsagn om at anvende de samme standarder på området for god forvaltning over for alle, der ansøger om et lån, både EU-borgere og ikke-EU-borgere. Jeg håber, at Parlamentet vil blive holdt informeret om udviklingen i dette samarbejde mellem Ombudsmanden og EIB. Jeg vil gerne gentage min lykønskning med Deres beretning.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Hr. formand! Den Europæiske Ombudsmand har gjort et fortræffeligt arbejde. Det er også Udvalget for Andragenders holdning, og jeg støtter hans genvalg. En af grundene er, at han har udvist åbenhed i en så følsom sag som nationale mindretal. På dette punkt vil jeg gerne henlede opmærksomheden på, at EU's forhold til nationale mindretal er fuldstændig uafklaret.

I det mindste nævnes mindretal én gang i Lissabontraktaten, på disse 100 000 sider med EU's *acquis*. Men forholdet til mindretal er uklart, for hvis man f.eks. vedtager en skadelig sproglov i Slovakiet, er det tegn på, at mindretalsproblemer ikke er en del af Fællesskabets ansvarsområde. På den anden side er nye medlemsstater forpligtede til, når de tiltræder EU, at undertegne og ratificere det europæiske charter for regional- eller mindretalssprog og rammekonventionen til beskyttelse af nationale mindretal. Der er tale om to forskellige budskaber, hvilket gør, at EU taler med to tunger. Dette kræver en afklaring, for 15 % af Europas borgere består af mindretal fra de oprindelige befolkninger eller indvandrede mindretal, hvilket også omfatter 12 mio. romaer.

Dette er et kolossalt vigtigt og alvorligt problem i Europa. Det ville være ideelt, hvis Ombudsmanden som led i sit fremtidige arbejde – og jeg håber da, at han fortsætter sit arbejde – kan give dette emne meget større opmærksomhed.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg har fire bemærkninger til denne beretning.

Den første er, at Ombudsmanden er en uundværlig del af et demokratisk EU, og mindst lige så vigtigt en institution, der er tæt på borgerne.

Min anden bemærkning er, at samarbejdet mellem Udvalget for Andragender og Ombudsmanden efter et par indledende børnesygdomme nu er blevet fremragende.

For det tredje er Udvalget for Andragender og Ombudsmanden tilsammen, om jeg så må sige, den vigtigste lakmusprøve på et borgervenligt Europa.

For det fjerde vil jeg som medlem af Udvalget for Andragender fortsat glæde mig til en kritisk dialog med EU's borgere, især nu, hvor den nye traktat er trådt i kraft. EU er til for borgernes skyld, ikke omvendt, og vi skal sammen søge at sikre, at det bliver ved med at være sådan, og at det bliver bedre endnu.

Metin Kazak (ALDE). – (FR) Hr. formand! Først vil jeg lykønske Den Europæiske Ombudsmand med hans rekordstore antal afsluttede undersøgelser i 2008. Jeg er sikker på, at hans nye statut vil sætte ham i stand til at arbejde endnu mere effektivt og reagere hurtigt på borgernes klager, fordi den styrker den gensidige tillid mellem Ombudsmanden og borgerne.

Ombudsmanden skal prioritere at hindre fejl og forsømmelser. Jeg må med beklagelse sige, at vi ikke har gjort særlig store fremskridt i den retning. Jeg håber dog alligevel, at dette aspekt vil blive styrket med ikrafttrædelsen af chartret om grundlæggende rettigheder og Lissabontraktaten.

Den anden udfordring bliver at styrke gennemsigtigheden i de europæiske institutioner. Den tredje udfordring i det kommende år bliver at gennemføre informationskampagner for at sikre, at vores borgere er 100 % klar over deres rettigheder.

Og sidst, men ikke mindst, er det europæiske netværk af ombudsmænd en vigtig platform for samarbejde og udveksling af god praksis blandt de forskellige lande. Bulgarien deltager aktivt i dette netværk. Ikke blot har landet fået den nødvendige erfaring, det har også styrket denne institutions indflydelse i de senere år.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Hr. formand! Jeg vil især gerne takke Ombudsmanden, Nikiforos Diamandouros, for hans resolute støtte til Parlamentets bestræbelser på at fremme og styrke gennemsigtighed i beslutningsprocessen, og der er, som vi ved, stadig brug for dette arbejde. Det indebærer visse udfordringer. Kommissær Wallström nævnte en administrativ adfærdskodeks, og jeg vil gerne spørge hende og hr. Diamandouros, om tiden ikke nu er inde til, at den nye Kommission begynder at arbejde, at stille lovforslag, som skal gælde for alle institutioner, og forpligte dem alle til at overholde princippet for god forvaltning. Så vidt jeg ved, har alle medlemsstater indført en sådan lovgivning.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Hr. formand! Som medlem af Udvalget for Andragender er det vigtigt for mig at kunne repræsentere borgernes interesser endnu bedre end nu. Det ville være godt, hvis en bredere offentlighed fik kendskab til muligheden for at lufte deres problemer i Parlamentet. Dette kan især lade sig gøre på grund af Lissabontraktatens ikrafttræden. Under alle omstændigheder ønsker jeg Ombudsmanden held og lykke fremover.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Hr. formand! Tak til fru Paliadeli for hendes betænkning. Den Europæiske Ombudsmand spiller en afgørende rolle, navnlig i disse tider, hvor vi med Lissabontraktaten forsøger at skabe et mere borgervenligt Europa. Derfor er Den Europæiske Ombudsmands rolle afgørende. Jeg synes, at hr. Diamandouros har været effektiv og konsekvent, har arbejdet for at fremme gennemsigtighed og har forholdt sig til de spørgsmål, som manglende gennemsigtighed giver anledning til. Desuden har han arbejdet for at sikre effektive ankemuligheder, både i EU og i medlemsstaterne.

Generelt er denne tilgang et bevis for et ønske fra de europæiske institutioners side om at tjene borgerne, og borgerne har større tillid til os alle, til alle EU's institutioner, takket være hele denne proces og den indsats, vi skal videreføre.

Jeg synes, at hr. Diamandouros har gjort et godt stykke arbejde, og at dagens forhandling og hans beretning giver os en meget god grund til at vælge en ny Europæisk Ombudsmand for den næste periode.

Nikiforos Diamandouros, Den Europæiske Ombudsmand. – (EN) Hr. formand! Først skal der lyde en meget varm tak til alle medlemmerne af Parlamentet, som er kommet med meget konstruktive og positive bemærkninger til arbejdet som Ombudsmand. Det er jeg dybt taknemmelig for. Jeg vil også takke dem, som er kommet med konstruktive kritiske bemærkninger om Ombudsmandens arbejde. Det er jo netop derfor, jeg er her – for at lære noget af Deres forslag og kritik, så jeg kan fortsætte arbejdet som Ombudsmand og tjene borgerne endnu bedre fremover.

Ganske kort vil jeg sige, at de bekymringer, som De har givet udtryk for, vedrører behovet for større gennemsigtighed, og hvis jeg genvælges, vil jeg helt klart forsøge at forstærke min indsats for at fremme gennemsigtighed og god forvaltning, som jeg er den primære ansvarlige for i EU.

Lissabontraktaten giver os mange nye muligheder, og jeg vil bestemt udnytte de muligheder, som traktaten giver mig, bedst muligt, igen for at tjene borgerne endnu bedre, samtidig med at jeg til enhver tid vil samarbejde med Parlamentets Udvalg for Andragender og med dette ærværdige organ.

Men jeg vil også kort takke kommissær Wallström for hendes arbejde samt for hendes kommentarer og varme ord. Jeg vil gentage og bekræfte, at eftersom Kommissionen tegner sig for 66 % af EU's samlede forvaltning, er det uundgåeligt, at de fleste klager vil blive indgivet mod Kommissionen. Sådan forholder det sig helt klart.

Og nu til nogle af de spørgsmål, som hr. Botinaru og hr. Czarnecki rejste vedrørende øget samarbejde med de nationale ombudsmænd og især uden for EU's grænser. Her er der to aspekter. Jeg har løbende kontakt med alle ombudsmænd fra kandidatlandene, som jo ligger uden for EU's grænser. Derudover har jeg et meget tæt samarbejde med Europarådets menneskerettighedskommissær, der af denne institution er udpeget til kontaktpunkt for alle ombudsmænd inden for Europarådet.

Mit eget indtryk er, at jeg, hvis jeg går længere end det, vil komme ind på området med internationale forbindelser, og det er hovedsagelig Kommissionens ansvarsområde, så her forsøger jeg at opretholde en vis ligevægt. Jeg er dog slet ikke i tvivl om, at der er behov for mere samarbejde på alle områder, og det vil jeg også arbejde for at skabe.

Vedrørende sagsbehandlingstiden, som fru Göncz var inde på, vil jeg blot sige, at vi nu har reduceret denne tid betydeligt, og gennemsnitlig afgøres over 50 % – næsten 55 % – af alle sager nu på under et år eller omkring 12 måneder. Hvis De betænker, at vi skal arbejde på 23 sprog, hvilket kræver store mængder oversættelse, synes jeg ikke, det er overdrevet lang tid. Jeg giver Dem her et gennemsnit, for de enkle sager løses normalt på 3-4 måneder, blot for at undgå misforståelser.

Jeg vil gerne i fru Harkins fravær takke hende for hendes støtte til min holdning til større gennemsigthed, selv i vanskelige situationer, hvis jeg må udtrykke det sådan.

Jeg tager hr. Vlasáks bemærkninger om Ombudsmanden meget seriøst, men lad mig påpege, at Ombudsmanden ikke kun skal bedømmes ud fra antallet af klager eller undersøgelser, som han håndterer. Vi behandler over 11 000 anmodninger om information ud over klagerne hvert år. Jeg rejser overordentlig meget rundt i medlemsstaterne. I min mandatperiode har jeg foretaget over 350 rejser rundt i EU og er kommet ud til mange forskellige kredse og har talt i mange områder.

De ressourcer, som Ombudsmanden bruger til at tjene borgerne, kan ikke kun vurderes ud fra det antal klager, der behandles, og det vil jeg gerne bede Parlamentet huske på. Jeg er sikker på, at de fleste af Dem ved det, men jeg ville bare lige slå det helt fast.

Til sidst vil jeg gerne, da det er sidste gang, jeg taler her i forsamlingen under det nuværende mandat, udtrykke min dybfølte tak til alle tolkene for det arbejde, de har gjort for mig i de sidste fem år.

Chrysoula Paliadeli, ordfører. – (EL) Hr. formand! Tak til de medlemmer, som er til stede, for deres konstruktive bemærkninger og venlige ord om min betænkning.

Udvalget for Andragender og jeg selv har haft den meget specielle ære at udarbejde dette udkast til betænkning om årsberetningen fra en af EU's vigtigste institutioner, nemlig Den Europæiske Ombudsmand, og vi kom til den konklusion, at Nikiforos Diamandouros' aktiviteter i 2008 tjente institutionen og de forpligtelser, som den indebærer, konsekvent, seriøst og effektivt.

Med sin upartiske og objektive holdning over for stærke institutioner og bureaukratiske holdninger har Den Europæiske Ombudsmand styrket sin position, ikke blot fordi han har hjulpet europæiske borgere i sager om fejl og forsømmelighed i forvaltningen, men især fordi han har styrket deres tillid til EU og institutionerne.

Vi mener, at Ombudsmanden i 2008 har styrket institutionen i henseende til retsregler og med en dyb social bevidsthed, hvorved han har lagt niveauet for de kommende år. Vi er overbevist om, at Den Europæiske Ombudsmands korrekte administration af denne institutions forpligtelser og rettigheder i de kommende år vil fremme en endnu mere effektiv og forsvarlig forvaltning i EU's institutioner og skabe en endnu mere borgervenlig indstilling i de øvrige institutioner. Vi er overbevist om, at dette vil styrke ikke blot Den Europæiske Ombudsmand som institution og indirekte ombudsmandsinstitutionen i medlemsstaterne, men også Europa-Parlamentet, som kontrollerer og vælger ham.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Skriftlige erklæringer (forretningsordenens artikel 149)

Petru Constantin Luhan (PPE), skriftlig. – (RO) Den Europæiske Ombudsmands beretning om aktiviteterne i 2008 er yderst afbalanceret og omfattende. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at lykønske Nikiforos Diamandouros og hans medarbejdere med deres arbejde.

Frem for alt noterer vi os en stigning i antallet af klager, som Ombudsmanden har registreret i 2008 – 3 406 klager sammenholdt med 3 211 i 2007. Dette tal kan fortolkes positivt, hvis vi opfatter det sådan, at de europæiske borgere udøver deres demokratiske ret til adgang til information, men også negativt, hvis vi ser på klagernes indhold.

De væsentligste former for klager over fejl og forsømmelser i de undersøgelser, der blev indledt i 2008, var mangel på gennemsigthed, herunder afslag på anmodning om information, og magtmisbrug. Jeg finder det alarmerende, at 36 % af undersøgelserne er baseret på klager vedrørende manglende gennemsigthed i de europæiske institutioner, da europæisk forvaltning er et nøgleelement i opbygningen af borgernes tillid som led i det europæiske projekt. Jeg mener også, at vi skal gøre vores bedste for at gøre beslutningstagningen og forvaltningen mere gennemsigtig i vores institutioner.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) EU er en jungle – ikke kun i henseende til støtte, men også i relation til EU's kompetenceområder, beslutningsprocesser og endog tilstedeværelse på internettet. Kort sagt er EU

stadig en gåde indpakket i mystik for den almindelige borger. Dette område kunne have været håndteret i Lissabontraktaten. Den kunne have sikret større gennemsigtighed, den kunne have sikret et Europa bestående af de mange forskellige kulturer og de historiske nationalstater i et ligeværdigt partnerskab, forskellige, føderale eller andet alt efter deres interne struktur, men samlet og stærkt udadtil for at repræsentere europæiske interesser. Der ser imidlertid ikke ud til at være særlig stor interesse for gennemsigtighed. Rådets beslutninger og udnævnelsen af Kommissionens formand sker f.eks. bag lukkede døre. En fælles tilstedeværelse på internettet kræver konsekvent brug af EU's arbejdsprog – tysk, engelsk og fransk – således at man kan nå ud til så mange EU-borgere som muligt. Dette bør det nuværende formandskab for Rådet gøre sig klart. Oprettelsen af Den Europæiske Ombudsmand og dennes arbejde er et skridt i den rigtige retning, men der er behov for en større indsats, hvis vi ønsker at indsnævre kløften mellem EU og borgerne. Det vigtigste skridt ville være at afholde folkeafstemninger om spørgsmål, der viser vejen frem, og så respektere resultaterne af disse folkeafstemninger. Beneš-dekreterne kan under ingen omstændigheder legitimere uretfærdighed. Selv en ombudsmand er en begrænset hjælp for andenrangsborgere.

Krisztina Morvai (NI), skriftlig. – (HU) Den Europæiske Ombudsmands beretning afspejler ikke de erfaringer, som jeg har gjort som menneskerettighedsadvokat i Ungarn. Der står ikke noget om, at politiet i 2006 på regeringens foranledning sårede og fængslede flere hundrede fredelige fodgængere og demonstranter, som var samlet for at mindes en særlig begivenhed, og efterfølgende sendte dem igennem en skueproces. EU har forholdt sig tavs. Der står heller ikke noget om, at politiet siden da regelmæssigt og uden lovhjemmel har kontrolleret papirerne hos dem, som ønsker forandring, samtidig med at de har optaget dem på video, uden lovhjemmel chikaneret dem og ofte udsat dem for vilkårlige anholdelser.

Det er også "takket" være EU's skandaløse passivitet, at 16 oppositionsaktivister i øjeblikket har siddet varetægtsfængslet i månedsvis mistænkt for en "terrorhandling". Deres "hovedforbrydelse" er, at de har oprettet en bevægelse, som skal afsløre korrupsion i regeringen. Den måde, som deres hjem er blevet undersøgt og deres ejendele beslaglagt på, er sammen med den konstante, skamløse overtrædelse af deres rettigheder som varetægtsfængslede fuldstændig i strid med de europæiske menneskerettighedsnormer.

Der er f.eks. blevet foretaget vilkårlige, intimiderende husransagninger af et stort antal maskerede kommandosoldater uden nogen autoriseret tillidsperson eller nogen anden form for garanti. Computere er blevet konfiskeret med fuldstændig tilsidesættelse af juridiske retningslinjer og uden nogen form for ekspertregistrering af de data, der oplagres i øjeblikket, hvilket giver myndighederne mulighed for at forfalske beviser og gøre regnskabet op med deres politiske modstandere. Vi forventer en beslutsom indgriben fra EU. Jeg stemte imod.

Siiri Oviir (ALDE), skriftlig. – (ET) I artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder fastslås det, at "Enhver har ret til at få sin sag behandlet uvildigt, retfærdigt og inden for en rimelig frist af Unionens institutioner og organer." Efter at have læst Den Europæiske Ombudsmands beretning om sine aktiviteter i 2008 er vi desværre stadig nødt til at erkende, at den hyppigste form for fejl og forsømmelser i EU's institutioner i henhold til klagerne er manglende gennemsigtighed (36 % af alle undersøgelser).

For mig er det meget foruroligende, at Europa-Parlamentet godkendte Ombudsmandens administrative adfærdskodeks i 2001 i en initiativbetænkning, men at de øvrige EU-institutioner ikke har fulgt Parlamentets anmodninger.

Jeg støtter ordførerens forslag om, at fejl og forsømmelser fremover skal fortolkes bredere, således at de ud over ulovlige forvaltningsakter og brud på bindende normer og principper også kommer til at omfatte hændelser, hvor forvaltningsinstitutioner har handlet forsømmeligt eller uigennemsigtigt eller har overtrådt principperne for god forvaltning. Jeg opfordrer også personligt EU-institutionerne og den kommende Ombudsmand til at øge gennemsigtigheden i EU's evalueringsprocesser og forvaltningsstrukturer, bl.a. ved at udarbejde en kodeks, der skal anvendes i praksis, for at mindske fejl og forsømmelser i EU.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), skriftlig. – (PL) Først vil jeg takke ordføreren, fru Paliadeli, for en meget omfattende og klar betænkning, og Ombudsmanden og hans medarbejdere for deres utrættelige indsats for at eliminere fejl og forsømmelser i forvaltningen og hæve kvaliteten af forvaltningen i EU. Den Europæiske Ombudsmand spiller en vigtig rolle, fordi han handler i overensstemmelse med princippet om, at "beslutningerne tages så åbent som muligt og så tæt på borgerne som muligt". Det glæder mig at læse hans beretning, som viser, at Ombudsmanden fortsat udøver sine beføjelser på en aktiv, afbalanceret måde i sin håndtering af klager, samtidig med at han opretholder konstruktive forbindelser med EU's institutioner. Jeg ser dog med bekymring på det forhold, at antallet af klager steg i forhold til i 2007. Heldigvis er stigningen kun 6 %, men det bør tjene som advarsel for vores institutioner. Forvaltningen bør tage ved lære af dette

forhold og undgå fejl og ukorrekte handlinger fremover ved at anvende henstillingerne i betænkningen. Jeg tilslutter mig ordførerens opfordring til EU's institutioner og myndigheder om at bringe deres praksis i overensstemmelse med bestemmelserne i den administrative adfærdskodeks. Der er gået otte år, siden Europa-Parlamentet vedtog beslutningen om at godkende kodeksen. Det er meget længe. Tilpasning af bestemmelserne i kodeksen vil skabe mulighed for et bredere samarbejde og synergi, så vi på den mest effektive måde kan opfylde borgernes behov.

6. Midlertidige retningslinjer for budgetproceduren med henblik på Lissabontraktatens ikrafttræden (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A7-0045/2009) af Lamassoure for Budgetudvalget om midlertidige retningslinjer for budgetproceduren med henblik på Lissabontraktatens ikrafttræden [2009/2168(INI)].

Alain Lamassoure, ordfører. – (FR) Hr. formand! Først vil jeg benytte mig af denne mulighed til at takke Kommissionens formand, hr. Barroso, og kommissær Šemeta for deres beslutning om at udsætte offentliggørelsen af Kommissionens forslag om den fremtidige budgetpolitik og om ajourføringen af de finansielle overslag til den næste seks måneders periode.

Ganske vist havde Det Europæiske Råd og Parlamentet tilsluttet sig, at ajourføringen skulle ske i 2008-2009, men det er fire år siden, hvilket er en evighed. I mellemtiden har der været Lissabontraktaten, den første irske folkeafstemning, finanskrisen, den nye traktats forsinkede ikrafttræden osv.

Det er derfor klogere at betro den nye Kommission fremlæggelsen af det nye politiske program og de finansielle følger af det om et par måneder.

På den anden side vil Lissabontraktaten træde i kraft den 1. december, og vi må hurtigst muligt få vedtaget de midlertidige foranstaltninger på budgetområdet, der er nødvendige for at gå fra den ene traktat til den anden.

Det svenske formandskab foreslog, at Forligsudvalget på sit møde den 18. november er en mulighed for de tre institutioner til at nå til politisk enighed om dette emne. Så nu drejer det sig om, at Parlamentet skal give sin delegation et forhandlingsmandat til mødet i Forligsudvalget.

Fire punkter bør behandles hurtigst muligt. Ingen af dem burde udgøre et alvorligt politisk problem.

For det første overførselsproceduren: At ophæve sondringen mellem obligatoriske og ikkeobligatoriske udgifter kræver vedtagelse af en enkelt procedure, at skabe lighed mellem de to budgetmyndigheder uden at begrænse den fleksibilitet, som Europa-Kommissionen skal udvise ved forvaltningen af budgettet.

For det andet tillægsbudgetter: Fra begyndelsen af 2010 kræves der et første tillægsbudget for at give alle de pågældende institutioner de økonomiske ressourcer til at udøve de nye beføjelser, de får i henhold til Lissabontraktaten. Derfor har vi behov for en forenklet procedure, der bør baseres på den nye procedure, som ifølge traktaten er gældende for selve budgettet.

For det tredje tidsplanen for de forberedende møder mellem de tre institutioner, eller det, vi kalder den pragmatiske tidsplan: På dette punkt behøver vi ikke gøre andet end det, vi plejer.

For det fjerde og sidste proceduren for anvendelse af systemet med foreløbige tolvte dele for det usædvanlige, men alligevel mulige tilfælde skyld, at vi ikke skulle nå til enighed om 2010-budgettet: På dette punkt føler vi, at Lissabontraktatens bestemmelser ikke er præcise nok til at udelukke behovet for et tillæg.

Budgetudvalget har vedtaget disse forslag med et meget stort flertal. Jeg opfordrer Parlamentet til at gøre det samme, så vi kan afslutte forhandlingerne med Rådet og Kommissionen inden for fristen.

Algirdas Šemeta, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke hr. Lamassoure for hans betænkning.

Lissabontraktatens ikrafttræden ændrer bestemmelserne i budgetsektoren, hvor Europa-Parlamentet og Rådet på lige fod skal træffe beslutning om alle udgifter. Det indebærer nye juridiske rammer, som kræver omhyggelige overvejelser i institutionerne

Det er vores fælles ansvar at sikre, at budgetprocedurerne og -aktiviteterne afvikles løbende og gnidningsløst, og derfor deler jeg ordførerens synspunkt om, at vi hurtigst muligt skal have truffet aftale om de midlertidige retningslinjer. Disse overgangsbestemmelser er temmelig tekniske og gælder kun, indtil de nye juridiske rammer træder i kraft.

Det er de rigtige spørgsmål, som ordføreren fremhæver i sin betænkning. Vi skal drøfte nye regler for overførsler og nye regler for vedtagelsen af ændringsbudgetter. Vi har brug for en tidsplan, der gør det muligt for alle aktørerne at deltage. Vi skal også have aftalt rammerne for et samarbejde og om nødvendigt vedtaget regler for de foreløbige tolvte dele.

Jeg kan her bekræfte, at jeg er rede til at stille de nødvendige forslag for at nå frem til en afbalanceret aftale. Jeg foreslår, at vi begynder at drøfte disse spørgsmål i den trilog, som skal afholdes her i eftermiddag. Jeg håber, at de tre institutioner kan nå til enighed under forligsmødet i november.

Salvador Garriga Polledo, for *PPE-Gruppen*. – (ES) Hr. formand! Lissabon vil medføre mange forandringer, men få bliver så dramatiske som ændringerne i budgetproceduren.

Enhver generalordfører for budgettet ved, hvordan den nuværende strategi med to forhandlingsrunder fungerer: At dække hele dette område i én runde vil kræve en større indsats i form af samarbejde og konsensus mellem de forskellige institutioner.

Den nye situation påvirker allerede den igangværende forhandling om budgetproceduren og forligsmøderne i næste uge, for vi ved, at det er sidste gang, at det kommer til at foregå på denne måde. Jeg vil gerne lykønske Budgetudvalget med den hurtighed og fleksibilitet, som man har lagt for dagen ved udarbejdelsen af disse midlertidige bestemmelser.

De næste par måneder bliver afgørende for budgetpolitikken: Der er hasteoverførslerne, der vil komme presserende ændringsbudgetter i de kommende måneder, hvor det bliver nødvendigt at reagere i henhold til den nye procedure, og det bliver bl.a. nødvendigt at drøfte et ændringsbudget for budgetsaldi med anvendelse af en ny procedure, som kræver stor ansvarlighed fra alle institutioner.

Med hensyn til overgangsbestemmelserne mener min gruppe, at vi alle bliver nødt til at gøre en ekstra indsats, men især den kommende formand for Rådet kommer til at spille en meget vigtig rolle, navnlig med henblik på at sikre, at den nugældende gentlemanaftale forbliver i kraft. Rådet vil muligvis være fristet til at forsøge at handle til egen fordel i meget presserende budgetspørgsmål såsom Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, men de tre institutioner vil helt klart stå på lige fod, og fra Parlamentets side vil der bestemt blive udvist stor ansvarsfølelse.

Göran Färm, for *S&D-Gruppen*. – (SV) Hr. formand! Lissabontraktaten medfører store ændringer, ikke mindst på budgetområdet. Som mange andre har påpeget, er den vigtigste ændring, at sondringen mellem obligatoriske og ikkeobligatoriske udgifter forsvinder. Europa-Parlamentet får derfor medbestemmelse over hele budgettet, og vi får en ny forenklet budgetprocedure. Traktaten er nu klar og godkendt, men det betyder ikke, at vi kan gå over til den nye procedure her og nu.

For det første er vi helt enige om at gennemføre dette års budgetprocedure efter de gamle regler, for hvis vi ændrer kurs midt under behandlingen, ender vi bare i rent kaos. Før vi kan anvende den nye traktat fuldt og helt, har vi for det andet brug for en ny interinstitutionel aftale. Vi skal have ajourført finansforordningen og et nyt genforhandlet langsigtet budget samt de flerårige finansieringsrammer som led i denne nye lovgivning.

Det tager tid. For at kunne indlede arbejdet om budgettet i 2010 skal vi derfor have en række midlertidige bestemmelser. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke formanden for Budgetudvalget, hr. Lamassoure, som var meget hurtig til at tage initiativ til denne betænkning og udarbejdede den på rekordtid, men alligevel i meget tæt samarbejde med de forskellige grupper i udvalget.

Vi har også i betænkningen medtaget en række udtalelser om de nye permanente løsninger. Især har vi socialdemokrater fremsat et par udtalelser. Det vigtigste er at sikre, at Parlamentets nye beføjelser også anvendes i overgangsperioden, og at de nødvendige forslag resulterer i en ny interinstitutionel aftale, og at en revideret finansforordning betragtes som en pakke, så vi kan få en helhed, der fungerer, uden overlappinger og fortolkningsproblemer.

Jeg håber, at der under denne trilog, som vi har i dag, også kan opnås enighed om de første elementer. Til sidst vil jeg sige, at denne ændring af budgetproceduren er et godt eksempel på den forenkling og reduktion af de bureaukratiske procedurer, som hele EU har så stort behov for.

Anne E. Jensen, for ALDE-Gruppen. – (DA) Hr. formand! Jeg vil også starte med at udtrykke min glæde over, at vi nu har Lissabontraktaten på plads, som jo vil give Parlamentet mere magt over budgettet og ændre den måde, vi vedtager EU's årlige budget på. Vi er i en overgangsfase, hvor budgettet for 2010 er vedtaget efter den gamle traktat, og hvor vi skal have overvågning og opfølgning af udmøntning af budgettet efter den ny traktat. Og hvordan vi så i praksis løser det her, har vi fået taget hul på med hr. Lamassoures betænkning, og jeg vil også takke hr. Lamassoure for at tage initiativet hurtigt. ALDE-Gruppen bakker helhjertet op om betænkningen, der anviser, hvordan vi skal håndtere ændringsbudgetter og overførsler og de andre ting, der har været nævnt allerede.

EFD-Gruppen har en række ændringsforslag, som lægger op til, at vi skal afskaffe ændringsbudgetter og afskaffe overførsler. Og jeg kan sige, at ALDE-Gruppen stemmer imod alle EFD-Gruppens forslag. Vi er enige med hr. Lamassoure i, at mængden af ændringsbudgetter skal holdes nede. Men der sker jo uventede ting i løbet af et år, og derfor er der behov for, at man har sådan et instrument. Og det har man jo også i nationale parlamenter. Man kan lave ændringer i løbet af året. Alene den stigende mængde anmodninger om penge fra Globaliseringsfonden i forbindelse med store afskedigelser vil jo føre til en del ændringsbudgetter. Vi skal heller ikke afskaffe muligheden for overførsler mellem konti. Der er meget faste regler for, hvordan og hvor meget Kommissionen kan føre over – den kan ikke bare skalte og valte efter forgodtbefindende. Den skal spørge Parlamentet og Rådet først.

Betænkningen påpeger jo så også, at der skal ændres nu i finansforordningen og i den interinstitutionelle aftale, og jeg ser meget frem til, at vi snarligt får et udspil fra Kommissionen.

Helga Trüpel, for Verts/ALE-Gruppen. – (DE) Hr. formand, hr. kommissær! På Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliances vegne vil jeg gerne slå fast, at vi udtrykkelig støtter mandatet til formanden for Budgetudvalget, Alain Lamassoure. Vi er overbevist om, at han vil lede forhandlingerne i den overgangsperiode, vi befinder os i for øjeblikket, på bedste måde og med stor selvtilid. Vi ved, at vi har behov for klare regler ved overgangen fra Nicetraktaten til Lissabontraktaten.

Budgetudvalget har sammen med Rådet og andre ansvaret for at udarbejde EU's budget, og vi siger klart til Rådet, at vi vil beskytte og styrke vores parlamentariske rettigheder. Vi vil ikke, og det gælder også under hr. Lamassoures ledelse af forhandlingerne, acceptere, at disse rettigheder trædes under føde på nogen måde, og vi er helt sikre på, at der ikke skal overføres flere beføjelser til Rådet.

Jeg vil minde Dem om, at det er absolut nødvendigt, at de nye budgetter for de næste par år udarbejdes i fællesskab af medlemsstaterne og Europa-Parlamentet i en ægte europæisk ånd. Kun på denne måde kan vi gøre EU klar til fremtiden. Jeg vil også erindre Dem om, at dette naturligvis skal ske på en måde, der er sikret mod misbrug, i relation til finansforordningerne og specifikt i relation til, hvordan pengene rent faktisk bruges på og i medlemsstaterne. Vi skal ikke have skandaler eller svig, men finansforordningerne skal også forenkles og gøres mere gennemsigtige, så vores europæiske programmer ikke skaber irritation på lokalt plan, men også i praksis når ud til borgerne. Det er sådan, vi skal formulere vores europæiske budgetpolitik for de næste par år.

Marta Andreasen, for EFD-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Efter betænkningen fra fru Guy-Quint fra april 2008 burde de nye retlige rammer for budgetanliggender nu være klar til vedtagelse. Alle institutionerne vedtog, at sådan skulle det være for at undgå et juridisk tomrum. Vi får derfor ikke brug for midlertidige retningslinjer om budgetanliggender.

Hr. Lamassoure fokuserer i sin betænkning på godkendelse af ændringsbudgetter og overførsler, som begge er risikable, utilstrækkelige procedurer, der afslører en mangel på professionalisme, for så vidt angår budget- og planlægningsprocesser, og de bliver endnu mere risikable i overgangsperioder.

Det nuværende antal ændringsbudgetter er alt for stort og overholder ikke engang betingelserne i artikel 37 i finansforordningen.

Det nuværende antal overførsler er også for stort og ville være lavere, hvis budgettet blev planlagt ud fra en bedre forståelse af behovene i de forskellige sektorer i de forskellige lande.

Som medlem af Budgetudvalget er jeg rystet over, at næsten hele udvalget undtagen jeg godkender alle disse overførselsanmodninger.

Der bør derfor ikke vedtages ændringsbudgetter eller overførsler i overgangsperioden, og vi bør gøre alt for at koncentrere os om at få vedtaget juridiske rammer for at undgå at skade skatteborgernes interesser yderligere.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Hr. formand! Det nederlandske Frihedsparti (PVV) sidder i Europa-Parlamentet for første gang og er chokeret over medlemmernes kræmmerholdning. I den henseende ligner Parlamentet et antiparlament. Formålet ser ud til at være at få så mange penge som muligt op af lommen på hårdtarbejdende borgere i Europa og især i Nederlandene.

Der bruges milliarder på venstrefløjens kæpheste såsom klima og udviklingshjælp, mens folk i Nederlandene ikke kan få behandling på plejehjem, mens aldersgrænsen for den statslige alderspension (AOW) sættes op til 67 år, og politistyrken bliver skåret ned. Parlamentet bør være til for borgerne, men varetager i stedet bare sine egne og dets elitære venners politisk korrekte, ekstravagante interesser.

Desværre har irerne sagt ja til den foragtelige Lissabontraktat, men de fik da i det mindste valget. PVV finder det skammeligt, at denne rædsomme traktat er blevet proppet ned i halsen på nederlænderne. Men den er desværre en realitet, og vi bliver beklageligvis nødt til at lære at leve med den.

PVV samarbejder konstruktivt her i Parlamentet. Alligevel kan vi ikke tilslutte os denne betænkning. Nederlandene er den største nettobidragyder pr. borger, og det ønsker vi en ændring på hurtigst muligt. Min anmodning til ordføreren er derfor, at han i betænkningen medtager en erklæring om, at Europa-Parlamentet opfordrer Rådet til så hurtigt som muligt at få sat en stopper for Nederlandenes position som den største bidragyder pr. borger.

Hvis dette kommer med i betænkningen, er der fire medlemmer mere, som vil stemme ja til betænkningen i dag. Dette slår mig som en enestående mulighed for ordføreren. Jeg vil tilføje, at vi vil støtte alle ændringsforslagene fra EFD-Gruppen.

László Surján (PPE). – (HU) Hr. formand, mine damer og herrer! Efter Første Verdenskrig byggede man i Ungarn midlertidige hytter i Budapest, hvor man skulle yde hospitalshjælp til de krigsfanger, der kom hjem efter krigen. Disse midlertidige hytter bruges stadig den dag i dag.

Vi ønsker at indføre midlertidige procedurebestemmelser for at sikre budgetproceduren. Jeg mener, at hr. Lamassoure, ordfører og formand for udvalget, har nævnt og ønsker at få gennemført nogle principper, som vil vare mindst lige så længe som de midlertidige hytter, der som sagt er blevet brugt i 90 år. Det er yderst vigtigt, at vi alle har betalt en høj pris for Lissabontraktaten. Vi har opgivet visse principper, og borgerne i et land, Tjekkiet, får mindre gavn af menneskerettighederne end flertallet af europæerne. Det er vores grundlæggende pligt at gennemføre denne traktat fleksibelt, gnidningsløst og effektivt, for vi har betalt en høj pris for den. Det forslag, som ordføreren nu beder om tilladelse til at gennemføre, tjener efter min mening dette formål mere end tilstrækkeligt. Derfor ønsker min gruppe, at et betydeligt flertal i Parlamentet vedtager dem uden ændringer.

Og stadig vedrørende midlertidige ting, så jeg for en snes år siden en reklame om, at man havde bygget lejligheder til evigt eje til sovjetiske officerer, som var udstationeret til Ungarn. Det betyder, at uanset hvor permanent vi tror, noget er, bliver det forældet efter et vist tidsrum. Jeg håber, at vi får nogle bedre forordninger, når de nuværende forordninger udløber. Med dette håb beder jeg Dem alle støtte dette forslag.

Eider Gardiazábal Rubial (S&D). – (ES) Hr. formand! Som det allerede er blevet sagt, træder Lissabontraktaten nu endelig i kraft, og nogle af virkningerne af denne ikrafttræden kommer vi til at mærke, så snart den er underskrevet, f.eks. at Budgetudvalgets arbejde bliver omfattet af nye regler fra og med januar. Derfor arbejder vi i de tre institutioner allerede nu med at få indført midlertidige regler for vores arbejde, mens de nye forordninger, der nævnes i traktaten, drøftes og vedtages.

Vi støtter fuldt ud hr. Lamassoures betænkning. Vi mener ikke, at der er mere at føje til konklusionerne. Jeg håber bare, at man når til enighed i den dialog, der indledes mellem de tre institutioner, og at ingen vil forsøge at presse vægtskålen ned i egen favør.

Med Deres tilladelse vil jeg komme med et par betragtninger, for jeg har undertiden indtryk af, at der hersker en vis optimisme blandt nogle af medlemmerne af Budgetudvalget, og at denne optimisme har fået os til at vedtage en betragtning, hvori det hedder, at Lissabontraktaten medfører en forenkling af budgetproceduren.

Jeg er lige blevet medlem af Parlamentet, og jeg har naturligvis ingen erfaring med EU's budget, men det, jeg har evnet at læse ud af de nye budgetbestemmelser, gør mig ikke optimistisk. Proceduren bliver kompleks

og kompliceret, alt afhængig af hvor stor enighed eller måske manglende enighed der hersker mellem Parlamentet og Rådet. Men det finder vi ikke ud af, før der er gennemført nogle budgetprocedurer under de nye bestemmelser.

Men det, vi kan vide noget om nu, er Rådets holdning, og her er jeg sandt at sige ikke overoptimistisk, for jeg kan se, at Rådet forsøger at tilrane sig så meget magt som muligt for at kunne blokere beslutninger, der går imod den ortodokse linje. Det vil sige, at Rådet ønsker at blokere enhver beslutning, der går ud på at bruge én euro mere end planlagt, uanset hvad der sker. Hvis det er rigtigt, hvis Rådet ønsker at bevare al kontrol, tror jeg, at Rådet begår en fejl, for det, Rådet har brug for, er et stærkt Parlament, det kan samarbejde med.

Timo Soini (EFD). – (FI) Hr. formand! Jeg støtter det velargumenterede forslag fra min kollega, fru Andreassen. I denne betænkning hilser De Lissabontraktaten velkommen. Det har De ret til, men for min del vil jeg igen sige, at jeg er trist over at se vores suverænitet blive knust. De vandt, men vi vil være her, og De vil have os på samvittigheden, for den måde, man pressede Lissabontraktaten igennem på, var ikke korrekt. Spørgsmålet om suverænitet dør aldrig. I betænkningen nævner man, at der skal foretages flere ændringer af lovgivningen, så denne finansielle forfatning – for det er, hvad det er – kan komme til at fungere. Så De har indrømmet det. Det er altså en forfatning: økonomisk, politisk og juridisk. Vi havde ret, og vores kamp for suverænitet vil fortsætte her.

(Bifald)

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Hr. formand! Der er ingen tvivl om, at Lissabontraktaten indebærer vidtrækkende ændringer af budgettet og procedurerne for vedtagelse af budgettet. Jeg vil blot nævne ophævelsen af sondringen mellem obligatoriske og ikkeobligatoriske udgifter, hvilket vil styrke Parlamentets position, og anerkendelsen af flerårige finansielle rammer som en juridisk bindende retsakt. Lige så vigtig er forenklingen af budgetproceduren.

Når vi kigger på disse ændringer, må vi imidlertid ikke glemme, at de skal gennemføres effektivt, så vi kan sikre den nemmest mulige overgang til de nye principper. Dette er navnlig vigtigt for modtagerne af midler fra EU-budgettet.

Vi skal nu i gang med at identificere de områder, hvor der er størst behov for midlertidige retningslinjer. Derfor vil jeg gerne udtrykke min støtte til denne betænkning sammen med alle bestræbelserne på at indføre metoder, der kan bringe budgetområdet i overensstemmelse med den nye traktat.

Reimer Böge (PPE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Personligt og som ordfører for den flerårige budgetplanlægning glæder jeg mig i høj grad over betænkningen af formanden for vores udvalg, hr. Lamassoure, eftersom den bygger de broer, som vi behøver, også med hensyn til retssikkerhed, indtil vi bliver enige om den nødvendige tilpasning af den interinstitutionelle aftale og om yderligere tekniske procedurer, som vi skal have ryddet op i under traktatlovgivningen. Jeg vil gerne slå fast, at denne beslutning for os at se også præciserer, at hele pakken vil forblive, som den er, ved de fremtidige forhandlinger – fra spørgsmålet om at tilpasse den interinstitutionelle aftale til spørgsmålet om, hvordan vi skal samarbejde med f.eks. Tjenesten for EU's Optræden Udadtil i budgetmæssig henseende.

I lyset af den eksisterende aftale mener jeg også, at det er korrekt, at den relevante evaluering af den nuværende interinstitutionelle aftales funktion – både teknisk og budgetpolitisk – skal integreres korrekt i processen med den overordnede pakke til gennemførelse af Lissabontraktaten. Dette betyder desuden ikke bare spørgsmålet om teknik og procedurer, men også en undersøgelse af den nødvendige fleksibilitet og det nødvendige råderum inden for budgettet, hvis vi virkelig ønsker at gennemføre Lissabontraktaten på det budgetpolitiske område.

Jiří Havel (S&D). – (CS) Hr. formand! Jeg vil gerne starte med at takke hr. Lamassoure for hans betænkning. Efter min mening er det et nødvendigt dokument, og det blev skrevet på det rette tidspunkt. Vi ved, at Lissabontraktaten rent faktisk vil træde i kraft fra december i år, og vi har virkelig brug for denne betænkning. Jeg vil også gerne reagere på nogle af de indlæg, hvor man var inde på Lissabontraktatens gyldighed. Lissabontraktaten er nu i kraft, og det giver ingen mening at diskutere den yderligere. Jeg vil også gerne komme ind på en bemærkning fra László Surján. Jeg vil gerne love hr. Surján fra Den Tjekkiske Republik, at de tjekkiske socialdemokrater vil gøre alt, hvad de kan, for at sikre, at den undtagelse, som præsident Klaus har bedt om, ophæves for Den Tjekkiske Republik, da vi anser den for at være en skændsel.

Lajos Bokros (ECR). – (HU) Hr. formand! De Europæiske Konservative og Reformister støtter også med glæde overgangsbestemmelserne på budgetområdet, men med den ret væsentlige tilføjelse, at vi heller ikke ønsker, at overgangsbestemmelserne på budgetområdet bliver permanente. På den anden side mener vi, at det er nødvendigt med en overgang mellem to forskellige systemer, så derfor er man nødt til at udforme overgangsbestemmelser. Det medfører ikke nødvendigvis en risiko for overflødige omfordelinger af bevillinger. Fremover skal vi faktisk undgå en situation, hvor der foretages omfordelinger hver eneste uge og måned. Derfor skal det anføres i de permanente retningslinjer, at sådanne omfordelinger højst kan ske to gange årligt, så vi kan bevare budgettets enhed, stabilitet og gennemsigtighed.

Formanden. – Hr. Lamassoure, det er måske første gang i Deres liv, at dette er sket, men formanden giver Dem 15 minutters taletid til at afslutte forhandlingen, hvis De ønsker det.

De kan sige, hvad De vil, eller De kan holde Dem til de to minutter, som De har til Deres afsluttende bemærkninger i henhold til dagsordenen!

Alain Lamassoure, ordfører. – (FR) Hr. formand! Jeg vil ikke misbruge den ekstraordinære mulighed, De giver mig.

Jeg vil gerne takke alle talsmændene fra grupperne, som støtter hovedforslaget i betænkningen, og forsikre alle grupperne om, at vi sammen med Kommissionen og Rådet vil fortsætte arbejdet med at sikre en vellykket afslutning på disse forhandlinger i den samme holdånd. Jeg mener, at forhandlingen har vist os, at der var et meget stort flertal for disse principper. Fru Andreassen – som ikke længere er til stede – stillede en række ændringsforslag, som vi ikke kan gennemgå, fordi vi har travlt.

Jeg vil gerne påpege, at EU fra den 1. december får nogle nye institutioner: en formand for Det Europæiske Råd, en højtstående repræsentant med helt nye beføjelser og en Tjeneste for EU's Optræden Udadtil. Vi vil derfor skulle træffe nogle meget hurtige budgetbeslutninger, hvis vi ønsker, at den nye traktat skal træde i kraft på den planlagte dato.

Desværre har vi allerede mistet for meget tid med at opnå enighed mellem de 27 lande og ratificeringen i de 27 parlamenter eller de 27 nationer til, at Lissabontraktaten kan træde i kraft ved årets udgang, og nu er det vores opgave at sørge for, at overgangsbestemmelserne kan gøres færdige og tages i brug hurtigst muligt.

Jeg vil indrømme over for fru Gardiazábal Rubial, at den endelige aftale måske ikke bliver baseret på den enkelthed, som vi ønsker og behøver, men vi skal under alle omstændigheder forsøge at sikre, at den stiller alle institutionerne tilfreds, og at den sikrer den effektivitet og gennemsigtighed samt det demokratiske kendetegn, som EU har så hårdt brug for.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted kl. 11.00.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Georgios Stavrakakis (S&D), skriftlig. – (EL) Først vil jeg gerne lykønske ordføreren med hans fremragende arbejde, som han har færdiggjort på meget kort tid. Lissabontraktatens ikrafttræden er et vigtigt skridt for samlingen af EU, for styrkelsen af dets institutioner og for uddybningen af vores europæiske identitet. Samtidig medfører Lissabontraktaten vigtige ændringer af proceduren for godkendelse af Fællesskabets budget. I lyset af idiosynkrasierne ved budgetproceduren skal vi sikre os, at der godkendes en overgangsordning på de kommende møder med Rådet, som skal gælde, indtil retsakterne i henhold til den nye traktat kan godkendes. Disse overgangsbestemmelser skal sikre ligebehandling af institutionerne – navnlig Parlamentet – i henhold til de nye beføjelser, som det opnår i henhold til den nye traktat. Men ud over at sikre godkendelsen af overgangsbestemmelserne bør vi prioritere forslag til og efterfølgende godkendelse af forordningen, der både omfatter de flerårige finansielle rammer for EU og finansforordningen. Kommissionens forslag til begge disse tekster skal fremsættes som en pakke, der bliver genstand for fælles forhandlinger med Rådet.

(Mødet udsat kl. 10.45 og genoptaget kl. 11.00)

FORSÆDE: HR. PITTELLA*Næstformand***7. Godkendelse af protokollen fra foregående møde: se protokollen*********

Isabelle Durant (Verts/ALE). – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne henlede Deres opmærksomhed på, at De på Deres borde har liggende nogle dokumenter om Lux-prisen, en filmpris, som De skal uddele.

Jeg vil gerne minde Dem om, at De har mulighed for at stemme. De har pligt til at stemme for at vælge en af de tre film i konkurrencen. I mappen ligger der et program for de film, der vises. De har også en dvd med den film, der vandt prisen i 2007, og som er blevet oversat til 23 sprog plus syv mere. Tanken er, at alle skal kunne se disse film i EU.

Jeg beder Dem gøre to ting: for det første at gå hen og se filmene og for det andet at stemme. Det er meget let at stemme. Der ligger en beskrivelse af proceduren i Deres mappe. De kan stemme på webstedet, og De kan også se filmene på kanal 77 på Deres tv.

Jeg beder Dem se disse film. Det er nogle fine værker, der formidler europæiske værdier. De skal vælge et, to eller tre. Det er op til Dem at vurdere. Det er vigtigt, at Parlamentet stemmer tydeligt, og at mange gør det. Derfor beder jeg Dem deltage i denne afstemning. Det er et strålende initiativ. Det er et borgerinitiativ, der søger at formidle europæiske værdier og fremme europæiske filmproducenter.

Nu er det Deres tur. De har stadig en uge, næste uge, hvor De kan stemme. Jeg regner med Dem.

Jeg er taknemmelig over for formanden for Udvalget om Kultur og Uddannelse, fru Pack, der har ydet et stort bidrag i denne sag. Både hun og jeg beder Dem stemme. Så mange som muligt.

Formanden. – Jeg er taknemmelig for, at fru Durant har givet os lektier for i weekenden. Vi lover, at vi nok skal lave dem ordentligt.

8. Afstemningstid

Formanden. – Vi går nu over til afstemning.

(Afstemningsresultater: se protokollen)

8.1. Tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (A7-0042/2009, Tanja Fajon) (afstemning)

- Før den endelige afstemning:

Tanja Fajon, ordfører. – (EN) Hr. formand! Som det blev meddelt ved gårsdagens forhandling, er der udformet en fælles politisk erklæring fra Europa-Parlamentet og Rådet, hvori de to institutioner med støtte fra Kommissionen forpligter sig til at færdiggøre processen for Bosnien og Albanien hurtigst muligt. Jeg vil gerne læse erklæringens tekst op.

"EU støtter utvetydigt målet om afskaffelse af visumordningen for alle lande på Vestbalkan. Europa-Parlamentet og Rådet anerkender, at Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Montenegro og Serbien opfylder alle betingelser for visumliberalisering. Dette har gjort det muligt at vedtage ændringen af forordning (EF) nr. 539/2001 tidsnok til, at disse tre lande kan komme med i ordningen for visumfritagelse den 19. december 2009.

Europa-Parlamentet og Rådet udtrykker håb om, at Albanien og Bosnien-Hercegovina også snart vil blive berettiget til visumliberalisering. I den forbindelse opfordrer Europa-Parlamentet og Rådet disse to lande til at gøre alt for at overholde alle benchmarks i Kommissionens køreplan.

Europa-Parlamentet og Rådet opfordrer Kommissionen til at fremsætte et forslag til retsakt for at ændre forordning (EF) nr. 539/2001, så snart den vurderer, at de enkelte lande opfylder de pågældende benchmarks i køreplanerne med henblik på at opnå visumliberalisering for borgerne i disse lande hurtigst muligt.

Europa-Parlamentet og Rådet vil behandle et forslag til ændring af forordningen om Albanien og Bosnien-Hercegovina hurtigst muligt.”

Algirdas Šemeta, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Kommissionen glæder sig over Parlamentets positive modtagelse af dette forslag til retsakt på plenum i går. Vedtagelsen af dette forslag vil få konkret betydning for borgerne i de pågældende lande.

Som det blev sagt i går, vil Bosnien-Hercegovina og Albanien ikke blive glemt. Kommissionen vil fremsætte forslag om ophævelse af visumkravene i disse lande hurtigst muligt i 2010, når de har opfyldt de nødvendige krav i køreplanen.

I den henseende støtter Kommissionen Rådets og Parlamentets fælles erklæring.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil blot gerne sige, at det er beklageligt, at det svenske formandskab ikke kan være repræsenteret her i dag på det rette ministerniveau, fordi det ikke er blevet inviteret.

Det svenske formandskab forhandlede den fælles erklæring på plads. Erklæringen er den vigtigste politiske succes inden for visumliberalisering. Det skylder vi formandskabet, men vi har ikke engang mulighed for at sige tak. Jeg vil gerne have det ført til protokols, at formandskabet for Rådet ikke er til stede, ikke fordi det ikke ønsker at være her, men fordi det ikke har modtaget en invitation.

Formanden. – Fru Corazza Bildt, jeg forstår udmærket, hvad De siger. Jeg vil imidlertid gerne slå fast, at Rådet til enhver tid kan deltage i vores møder. Det har således ret til at være til stede og behøver ikke nogen invitation.

8.2. Det årlige arbejdsprogram for Progress for 2010 og listen over aktiviteter efter politikområder (afstemning)

8.3. Topmøde EU-Rusland den 18. november 2009 i Stockholm (afstemning)

– Før afstemningen om ændringsforslag 9

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Hr. formand! Jeg vil gerne fremsætte følgende ændringsforslag, som er udformet i samråd med forfatteren til beslutningsforslaget. Jeg læser teksten på engelsk.

(EN) ”Fordømmer det brutale drab på Maksharip Aushev, en populær menneskerettighedsaktivist og oppositionsfigur, der blev skudt i Ingusjetien”. Derefter udgår noget af teksten, men den fortsætter som følger: ”opfordrer navnlig de russiske myndigheder til at indføre forebyggende og beskyttende foranstaltninger over for menneskerettighedsforkæmpere som f.eks. at indlede efterforskning, så snart anklageren og retssystemet bliver bekendt med trusler imod disse”.

Dette vil sende et klart signal, og derfor vil jeg gerne støtte denne type ændringsforslag sammen med De Grønne, der har fremsat ændringsforslaget.

(Det mundtlige ændringsforslag blev godtaget)

– Før afstemningen om betragtning E

Vytautas Landsbergis (PPE). – (EN) Hr. formand! Eftersom Ruslands tilbagetrækning af sin underskrift på energichartertraktaten ikke er en enkeltstående begivenhed, men en metode, som landet nu har benyttet flere gange, vil det være en god idé at indføje en bemærkning om, at den seneste tilbagetrækning ”undergraver troværdigheden af det pågældende lands underskrift i almindelighed”.

Når vi ønsker nye underskrifter, skal vi bede vores ærværdige partner være mere seriøs fremover.

(Det mundtlige ændringsforslag blev ikke godtaget)

– Før afstemningen om betragtning H

Vytautas Landsbergis (PPE). – (EN) Hr. formand! Der er en fejl i betragtning H, enten på grund af en skrivefejl eller en udeladelse, fordi man nævner den seneste konflikt "mellem Georgien og udbryderregionerne" i stedet for den faktiske situation. Der mangler et ord her.

I henhold til rapporten fra undersøgelsesmissionen var der tale om en krig eller militær konflikt i Georgien mellem Rusland og Georgien, hvor nogle yderligere enheder fra Ruslands allierede og lejesoldater fra det nordlige Kaukasus også var involveret. Så i et beslutningsforslag, hvor vi ikke ønsker at fremstå naive eller forudindtagede, bør vi tilføje følgende: "mellem Rusland og Georgien og udbryderregionerne".

Ingen tror virkelig på, at den sydossetiske hær bombede Gori og rykkede frem mod Tbilisi. Derfor fløj præsident Sarkozy af sted for at mødes med præsident Medvedev og ikke præsident Kokoity.

Lad os udfylde dette fejlagtige hul med klarhed i sindet.

(Det mundtlige ændringsforslag blev godtaget)

8.4. Fælles programmering af forskning til bekæmpelse af neurodegenerative sygdomme (afstemning)

8.5. Den Europæiske Ombudsmands årsberetning (2008) (A7-0020/2009, Chrysoula Paliadeli) (afstemning)

8.6. Midlertidige retningslinjer for budgetproceduren med henblik på Lissabontraktatens ikrafttræden (A7-0045/2009, Alain Lamassoure) (afstemning)

9. Stemmeforklaringer

– Mundtlige stemmeforklaringer:

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Hr. formand! Jeg vil gerne forklare min stemmeafgivelse vedrørende visumrettigheder for borgere fra Vestbalkan. Venstrefløjen har uden vaklen altid haft det synspunkt, at alle har ret til at flytte og rejse frit. Derfor skal alle borgere have ret til at rejse til og komme ind i EU.

Selv om jeg således er enig i, at visumrestriktionerne bør ophæves for borgere fra Vestbalkan, stemte jeg imod beslutningsforslaget, fordi den måde, hvorpå emnet tages op, og der henvises til Kosovo, i bund og grund udgør en de facto-bekræftelse af områdets ensidige anerkendelse som selvstændig stat.

Dette strider efter min mening mod FN's grundlæggende charter og Sikkerhedsrådets resolution 1244 (1999). Dette er et skridt i en retning, der ikke fremmer en fredelig bilæggelse af meningsforskelle eller en løsning på sikkerheds- og stabilitetsproblemer i området.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Hr. formand! Med hensyn til Fajon-betænkningen vil jeg på vegne af den spanske delegation i Det Europæiske Folkepartis Gruppe (Kristelige Demokrater) gerne påpege, at selv om vi stemte for betænkningen, er vi ikke enige i betragtning 2a, der tilføjes med ændringsforslag 4, hvori det hedder, at Kommissionen bør "indlede en visumdialog med Kosovo med henblik på at fastlægge en køreplan for visumlempelse og -liberalisering svarende til dem, der er fastlagt med andre lande i det vestlige Balkan".

Min delegation har den opfattelse, at Kosovo ikke kan sidestilles med landene i Vestbalkan. Jeg vil gerne påpege, at Kosovo ikke er anerkendt af de spanske myndigheder eller af nogen andre medlemsstater.

Da de omtalte ændringsforslag blev vedtaget ved afstemning under ét sammen med mange andre ændringsforslag, kunne vi ikke stemme imod det, men vi vil gerne have ført til protokols, at vi ikke er enige i dets indhold.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil blot gerne sige, at vi bør understrege, at den fælles erklæring virkelig er en stor succes. I den fælles erklæring udsender vi et stærkt politisk budskab og udtrykker vores støtte til at fremskynde tildeling af visumfrihed til hele befolkningen på Vestbalkan. Det er takket være den ansvarlige holdning hos PPE-Gruppen, som fik processen tilbage på sporet og styret i den rigtige retning på et solidt retsgrundlag i henhold til traktaterne, at vi kan notere en så stor politisk succes.

Det var misvisende at tvinge en politisk erklæring ind i et juridisk bilag, og det sendte et forkert budskab og ville vække falske forhåbninger for regionens befolkning.

Jeg vil blot gerne sige, at jeg oplevede belejringen og beskydningen af Sarajevo i halvandet år. Jeg vil engagere mig i at fremskynde udstedelsen af visa til mine venner og befolkningen der, indtil dette gennemføres næste sommer.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Hr. formand! Jeg vil gerne sige noget om fru Paliadelis betænkning, især fordi jeg mener, at Den Europæiske Ombudsmand rent faktisk skal repræsentere EU's borgere. I løbet af de seneste år har Ombudsmanden foretaget sig noget, der på enhver måde strider mod denne opgavebeskrivelse, eftersom han har gjort knæfald over for økonomiske interesser og ladet sig udnytte af disse. Han har stillet et spørgsmål til Kommissionen, hvor han klager over, at adskillige stater har indført forbud mod vilde dyr i cirkusser. Det vedkommer for mig at se ikke Ombudsmanden. Det er ikke Ombudsmandens opgave at beskytte et lille antal cirkusejere, som fortsat arbejder med vilde dyr, og undlade at alliere sig med det store flertal, der med stor sandsynlighed støtter dette forbud mod vilde dyr, og som lever udmærket med cirkusser uden vilde dyr.

Derfor kan jeg ikke betragte hans aktiviteter i denne sag som noget positivt, og derfor har jeg stemt imod betænkningen.

10. Velkomstord

Formanden. – Det er mig en fornøjelse at byde velkommen til en delegation af politiske repræsentanter og andre besøgende fra det canadiske parlament og den canadiske mission til EU, der har taget plads i tilhørerlogen. Delegationens medlemmer er i Bruxelles for at mødes med deres kolleger i Europa-Parlamentet i anledning af det 32. interparlamentariske møde mellem Europa-Parlamentet og Canada.

Mandag og tirsdag i denne uge havde de lejlighed til at tale med mange af vores medlemmer, og i går besøgte de Ypres i anledning af våbenhviledagen. Jeg ønsker delegationen et fortsat behageligt ophold i EU.

11. Stemmeforklaringer (fortsat)

– Mundtlig stemmeforklaring:

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Hr. formand! Beretningen fra Den Europæiske Ombudsmand afspejler ikke mine erfaringer som menneskerettighedssagfører i Ungarn. Man nævner ikke, at politiet i efteråret 2006 på regeringens opfordring kvæstede, fængslede og retsforfulgte flere hundrede fredelige fodgængere og demonstranter, som mindedes en særlig begivenhed, ved en skueproces. EU har forholdt sig tavs. EU siger heller ikke noget om, at politiet siden da regelmæssigt og ulovligt har kontrolleret papirerne hos dem, der demonstrerer for forandringer, og har videooptaget dem, chikaneret dem ulovligt og ofte arresteret dem vilkårligt.

Det er også "takket" være EU's skandaløse passivitet, at 16 oppositionsaktivister i øjeblikket har siddet varetægtsfængslet i månedsvis mistænkt for en "terrorhandling". Deres "vigtigste forbrydelse" er, at de har oprettet en bevægelse for afsløring af korruption begået af regeringen. Den måde, hvorpå deres hjem er blevet ransaget og deres ejendele konfiskeret, er sammen med de konstante og grelle krænkelser af deres rettigheder som fængslede på enhver måde i strid med de europæiske menneskerettighedsstandarder.

Der er f.eks. blevet foretaget vilkårlige, intimiderende husransagninger af et stort antal maskerede kommandosoldater uden nogen autoriseret tillidsperson eller nogen anden form for garanti. Computere er blevet konfiskeret med fuldstændig tilsidesættelse af juridiske retningslinjer og uden nogen form for ekspertregistrering af de data, der opbevares i øjeblikket, hvilket giver myndighederne mulighed for at forfalske beviser og gøre regnskabet op med deres politiske modstandere. Vi forventer en beslutsom indgriben fra EU. Jeg stemte imod.

Skriftlige stemmeforklaringer:

– **Betænkning: Tanja Fajon (A7-0042/2009)**

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), skriftlig. – (LT) Integration er en glimrende foranstaltning til fredsbevarelse, og denne foranstaltning kan anvendes i landene på Vestbalkan. Det er vigtigt at komme videre, at skabe gunstigere

betingelser for en forenkling af visumordningen. Landene har mulighed for at udvikle tættere bånd med nabolandene og med EU. Liberaliseringen af visumordningen er baseret på en regional strategi og et europæisk perspektiv uden forskelsbehandling af alle landene på Vestbalkan. De samme kriterier, som blev opstillet i handlingsplanerne for en liberalisering af visumordningen, skal anvendes for alle de pågældende lande. Tilbage står det uløste spørgsmål om Kosovo og Albanien. Hvornår vil disse landes borgere kunne benytte sig af fordelene ved en visumfri ordning? Jeg er enig i, at der bør udformes en handlingsplan, og at man hurtigst muligt bør indlede samtaler. Albanien og Bosnien skal indhente Makedonien, Montenegro og Serbien. Visumkravene skal afskaffes med øjeblikkelig virkning, så snart Albanien og Bosnien opfylder alle de nødvendige krav.

Carlos Coelho (PPE), *skriftlig*. – (PT) EU's strategi over for regionen i det tidligere Jugoslavien blev udformet for omkring fem år siden i Thessalonikidagsordenen. Den sikrede et europæisk perspektiv for befolkningerne på Vestbalkan og gav mulighed for liberalisering af visumkravene. Det slovenske formandskab besluttede at indlede forhandlinger i 2008.

Fem lande på Vestbalkan forhandler om denne liberalisering, men Kommissionens rapport viser, at selv om de alle har gjort betydelige fremskridt, opfylder kun tre af dem (Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Montenegro og Serbien) betingelserne for, at denne liberalisering snart kan gennemføres, mens Bosnien-Hercegovina og Albanien ikke anses for at være parat. Jeg er enig i, at vi ikke kan skabe præcedens ved at lempe de aftalte kriterier. Vi er parat til at byde Bosnien-Hercegovina og Albanien velkommen, når de er parat til at opfylde de opstillede betingelser.

Cornelia Ernst (GUE/NGL), *skriftlig*. – (DE) Jeg mener generelt, at undtagelser fra og lempelse af visumreglerne bidrager positivt til folkenes sameksistens og til et forbedret samarbejde landene imellem. Især for Vestbalkan er det vigtigt, at alle lande i regionen stilles dette i udsigt. Derfor glæder jeg mig i høj grad over, at Bosnien-Hercegovina og Albanien vil blive medtaget i disse bestemmelser. Visumfritagelse for nogen må imidlertid ikke skade andre borgere fra Vestbalkan. Dette vil ske, hvis kun bosniske serbere og bosniske kroater fritages for visumkravet, mens bosniske muslimer ikke gør. Jeg går også ind for løsninger på mellemlang sigt for Kosovo. Dermed vil jeg gerne påpege, at Kosovo er en integreret del af Serbien og ikke har nogen status i henhold til folkeretten. Dette fritager os imidlertid ikke for forpligtelsen til at overveje, hvordan denne stat og dens borgere skal behandles fremover.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *skriftlig*. – (PT) Visumordningen, der anbefales her, og som vi stemte imod, er et stort tilbageskridt for disse lande i det tidligere Jugoslavien. Under socialismen kunne deres borgere rejse til lande, der nu er med i EU, uden visum, men nu kræves det, at de har et sådant.

Desuden er denne ordning fuld af selvmodsigelser. Selv om den giver mulighed for lempelse af visumreglerne, stilles der stadig krav om en række ubegrundede procedurer, og man kræver, at passene skal indeholde biometriske data, hvorved man begår en alvorlig krænkelse af retten til privatlivets fred og til beskyttelse af personoplysninger og krænker disse landes borgeres rettigheder.

Samtidig opretholdes de uacceptable aftaler om tilbagesendelse af personer, der opholder sig i EU uden tilladelse. Landene skal underskrive disse aftaler for at kunne få adgang til systemet med visumlempelser. Ud over at dette udgør en krænkelse af indvandrernes rettigheder i sådanne situationer, er det et uacceptabelt pres på og afpresning af disse lande.

I betænkningen nævner man også dialog med Kosovo vedrørende områdets medtagelse i denne proces. Det udgør implicit en anerkendelse og er en krænkelse af folkeretten og af Serbiens suverænitet over dette område.

Bruno Gollnisch (NI), *skriftlig*. – (FR) Europas politik med systematiske visumlempelser er et ideologisk forsøg på at ødelægge EU's ydre grænser efter først at have afviklet de indre grænser. Dette har konsekvenser, som vi kun kender alt for godt: en eksplosion i indvandringsstrømme og smugleri for slet ikke at nævne de ekstraordinære muligheder, som det giver terrorister af enhver observans.

Det er uacceptabelt, at man ønsker at medtage lande som Albanien og Bosnien så at sige "på forhånd" på listen over lande, hvis borgere fritages for visumkravet. Og det er endnu mere uacceptabelt, at man stadig kræver, at Kosovo skal med i ordningen! Hvorfor ikke medtage alle verdens lande i den fri bevægeligheds navn og se stort på de mest grundlæggende sikkerhedsforanstaltninger, som magthaverne ikke desto mindre skylder deres nationer!

Og behøver nogen blive mindet om betingelserne for Kosovos såkaldte uafhængighed i form af en ensidig erklæring? Behøver nogen blive mindet om, at denne uafhængighed ikke engang anerkendes af alle

EU-landene? Og behøver nogen blive mindet om kosovoserbernes tragiske skæbne, som forfølges på deres forfædres nu koloniserede jord?

Sylvie Guillaume (S&D), *skriftlig*. – (FR) Jeg stemte for Fajon-betænkningen om visumliberalisering for Vestbalkan, fordi Europa-Parlamentet skal sende et stærkt budskab til alle landene på Vestbalkan om, at vi støtter dem i deres bestræbelser på at opfylde de kriterier, som Kommissionen opstillede i forbindelse med liberaliseringen af visumpolitikken. Disse kriterier er allerede opfyldt for Serbiens og Montenegros vedkommende, men det har endnu ikke været muligt at give grønt lys for Albanien og Bosnien.

Mange unge mennesker i disse lande mærker nu, hvordan unge østtyskere på den anden side af Muren plejede at have det. Men i dag er det svært at forstå, at unge bare et stenkast fra Slovenien ikke kan lære Europa at kende eller forestille sig en fremtid inden for EU. Bosnien opfylder næsten 90 % af Kommissionens kriterier. Vi skal presse på, for den politiske situation kan forværres, hvis ikke der sendes et stærkt budskab. Endelig er vi nødt til at finde en løsning på situationen i Kosovo, den eneste del af Balkan, der holdes uden for denne proces.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *skriftlig*. – (EN) Initiativer til liberalisering af visumkravene for borgere fra Balkanlandene bør hilses velkommen. Efterhånden som stabiliserings- og associeringsprocesserne udvikler sig med disse lande, og de bevæger sig fra potentiel kandidatstatus til fuld kandidatstatus, virker det hensigtsmæssigt, at deres borgere kan opnå en større grad af fri bevægelighed. Jeg støtter fuldt ud ændringsforslagene fra min egen gruppe. Parlamentet har tidligere opfordret alle EU's medlemsstater til at anerkende Kosovos uafhængighed, og Serbien bør gennemføre de samme foranstaltninger og kontroller ved sin grænse til Kosovo som ved andre internationalt anerkendte grænser.

Isabella Lövin (Verts/ALE), *skriftlig*. – (SV) Jeg er naturligvis tilhænger af at fremme rejsemulighederne for borgere fra tredjelande, der ønsker at rejse til EU, herunder borgere fra Balkanlandene, og derfor ville jeg gerne have støttet denne betænkning. Desværre vedtog man en række ændringsforslag om, at biometriske data skal medtages i passene. Dette kan føre til såvel manglende retssikkerhed som indgriben i privatlivets fred, og derfor stemte jeg hverken for eller imod ved den endelige afstemning.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *skriftlig*. – (FR) Vi nægter ikke at godkende den visumfritagelse, man ønsker for Serbien, Makedonien, Montenegro, Albanien og Bosnien-Hercegovina.

Når vi afviser denne betænkning er det, fordi vi ikke accepterer at blive påduttet en de facto-ankendelse af Kosovo som stat.

Spanien, Cypern, Grækenland, Rumænien, Slovakiet og Bulgarien er stærke modstandere af dette. Derfor har EU stadig ikke nogen fælles holdning til dette. Men hvis man indleder forhandlinger om visumliberalisering med Kosovo, som det kræves i betænkningen, forudsætter det, at man anerkender Kosovo som stat. Dette er på alle måder en overtrædelse af folkeretten.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig*. – (PT) Selv om jeg stemte for denne betænkning, mener jeg, at denne proces skal overvåges nøje. Indførelsen af visumfritagelser for borgere fra disse lande kræver, at vi er opmærksomme på de omstændigheder, hvorunder det foregår. Vi skal navnlig huske på behovet for at bekæmpe ulovlig indvandring, menneskesmugling og organiseret kriminalitet.

Af alle disse grunde mener jeg, at den forsigtighed, som Det Europæiske Folkepartis Gruppe (Kristelige Demokrater) udviser over for Albanien og Bosnien-Hercegovina, er fuldt ud begrundet, og jeg gentager, at de lande, der får mulighed for visumfritagelse, skal holdes under skarpt opsyn. Sikkerheden ved Europas grænser skal være et centralt aspekt i europæisk politik. Ellers kan der ske det, at vi efter en lempelse af indrejsekravene er ude af stand til at opretholde og håndhæve reglerne inden for EU.

Willy Meyer (GUE/NGL), *skriftlig*. – (ES) Jeg er ikke imod en visumliberalisering for landene i det vestlige Balkan. Jeg stemte imidlertid imod Fajon-betænkningen, fordi det er uacceptabelt at overveje en visumliberalisering i forhold til Kosovo, når vi ikke anerkender dets uafhængighed. Hvad international lovgivning angår, er Kosovos uafhængighed en ulovlig handling. Derfor kan EU ikke forhandle om en visumliberalisering eller noget som helst andet med et territorium, der er uafhængigt på ulovlig vis. At stemme for Fajon-betænkningen betyder indirekte en anerkendelse af Kosovos uafhængighed, og det er ikke acceptabelt. Desuden kan vi under ingen omstændigheder acceptere krav om biometriske data til brug for udstedelse af visa.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) En afskaffelse af visumkravet for Serbien, Montenegro og Makedonien må i høj grad bifaldes, da Kommissionens anbefaling kommer, efter at der er foretaget en omhyggelig vurdering, og efter at de stillede krav er opfyldt. Inkludering af Bosnien-Hercegovina og Albanien må imidlertid afvises. Der er risiko for, at der med en inkludering af disse lande vil blive åbnet en ladeport for organiseret kriminalitet, menneskehandel og indvandring. Kosovo er i øjeblikket kun i stand til at opretholde sin regering med massiv EU-støtte, og af den grund er det for indeværende nytteløst at forhandle om visumfritagelse. Vi har brug for at forbedre formidlingen af grundlaget for disse beslutninger, samtidig med at vi skal gøre det klart for Albanien, Kosovo og Bosnien-Hercegovina, at de stadig bliver nødt til at gøre sig større anstrengelser for at blive klar til at komme med i den europæiske klub.

Franz Obermayr (NI), skriftlig. – (DE) Betingelserne og mulighederne for at lempe visumkravene er blevet drøftet i forhold til fem stater i det vestlige Balkan – Albanien, Bosnien-Hercegovina, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Montenegro og Serbien. Ifølge Kommissionens forslag har Makedonien, Montenegro og Serbien opfyldt størsteparten af målene, og derfor skal de nu have fjernet visumkravet. Den betænkning, vi forhandler om, refererer også til fremskridtene i Albanien og Bosnien-Hercegovina samt til et tilsvarende skifte for disse lande til positivlisten over visumfri stater i den nærmeste fremtid. På grund af den potentielle og illegale indvandring fra disse lande samt foruroligende radikale islamiske tendenser i især Bosnien-Hercegovina og Albanien stemmer jeg imod en vedtagelse af betænkningen. I øvrigt ville mit hjemland Østrig blive særlig berørt på grund af sin geografiske placering tæt på det vestlige Balkan. Visumkravet i forhold til de pågældende stater udgør en vis modvirkning af uønsket indvandring og bør derfor opretholdes indtil videre.

Carl Schlyter (Verts/ALE), skriftlig. – (SV) Jeg går naturligvis ind for at gøre det lettere for borgere fra tredjelande at rejse til EU. Det inkluderer borgere fra de baltiske stater, og jeg ville derfor gerne have støttet denne betænkning. Desværre blev der vedtaget en række ændringsforslag, ifølge hvilke det kræves, at der indføres biometriske data i pas. Det er noget, jeg altid har været imod, fordi det udgør en indtrængning i privatlivets fred og også medfører manglende retssikkerhed. Jeg undlod derfor at stemme ved den endelige afstemning.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), skriftlig. – (FR) Da jeg går ind for at afskaffe korttidsvisa, stemte jeg for fru Fajons betænkning, fordi den er et skridt i den rigtige retning. Takket være denne foranstaltning vil de fleste statsborgere i de omhandlede lande ikke længere være underlagt de administrative formaliteter, der kræves, for at ambassaderne kan udstede visa.

Ikke desto mindre beklager jeg, at denne undtagelse kun gælder for personer, der har et biometrisk pas, idet jeg mener, at dette er uforeneligt med beskyttelse af persondata og privatlivets fred.

Jeg er også chokeret over, at kun to af de tre samfund i Bosnien-Hercegovina, serberne og kroaterne, vil få gavn af denne foranstaltning, og at indbyggerne i Kosovo vil blive udelukket fra den.

De europæiske borgeres status må ikke blive brugt til at afgøre spørgsmålet om medlemsstaternes status og i endnu mindre grad til at genoplive spændingerne, som allerede er kraftige, i dem.

I Balkan skal alle EU-statsborgere og -borgere behandles på lige fod. Menneskers frie bevægelighed skal være en grundlæggende rettighed i Europa.

– Forslag til beslutning: Det årlige arbejdsprogram for Progress for 2010 og listen over aktiviteter efter politikområder

Regina Bastos (PPE), skriftlig. – (PT) Formålet med Kommissionens forslag er at oprette en ny EU-mikrofinansieringsfacilitet til fordel for beskæftigelse, som vil bidrage til, at ubeskæftigede får en chance for at starte på en frisk, og til at jævne vejen for nogle af de dårligst stillede grupper i Europa, herunder unge mennesker, så de kan igangsætte deres egne virksomheder. Denne facilitet vil øge omfanget af den økonomiske støtte, der er målrettet nye iværksættere under de aktuelle, stramme kreditforhold. Dog kan jeg ikke gå ind for Kommissionens forslag om at omfordele en del af budgettet (100 mio. EUR) fra Progress – et fællesskabsprogram for beskæftigelse og social solidaritet – til EU-mikrofinansieringsfaciliteten. At omfordele beløb fra Progress ville sende et forkert signal, idet Progress' målgrupper er de mest sårbare befolkningsgrupper. EU-mikrofinansieringsfaciliteten skal have en separat post i budgettet.

David Casa (PPE), skriftlig. – (EN) Da Parlamentet stadig mangler at afslutte sin undersøgelse af mikrofinansieringsfaciliteten, står det endnu ikke klart, om de midler, der skulle gøres tilgængelige for denne

facilitet, måske ville komme fra Progress. Af den grund er det afgørende vigtigt, at Kommissionen undlader at fordele midler, der i øjeblikket findes i Progress. Jeg har derfor stemt for denne beslutning.

Proinsias De Rossa (S&D), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for denne beslutning imod Kommissionens forslag til udkast om det årlige arbejdsprogram for Progress for 2010, fordi Kommissionen klart har overskredet sine beføjelser. Den har forsøgt at omfordele budgetmidler fra Progress-programmet til mikrofinansieringsfaciliteten, før Parlamentet har truffet en beslutning. Kommissionen skal respektere Parlamentets prerogativ og vente, indtil alle tre institutioner, Parlamentet, Rådet og Kommissionen, er blevet enige om mikrofinansieringsfaciliteten, før den fremlægger et udkast til det årlige arbejdsprogram for Progress.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Vi stemte for denne beslutning, da vi er enige med Udvalget om Sociale Anliggender og Beskæftigelse i dets modstand mod Kommissionens holdning, som er at tage penge fra Progress for at bruge dem til finansiering af et mikrokreditprogram. Hvis Kommissionen ønsker at oprette et mikrokreditprogram, bør den gøre det med nye midler og ikke på bekostning af Progress.

Under alle omstændigheder har Parlamentet endnu ikke fuldført sin undersøgelse af Kommissionens forslag om mikrofinansieringsfaciliteten, og derfor bør Kommissionen afholde sig fra at vedtage særlige foranstaltninger med hensyn til finansiering af Progress-programmet, indtil lovgivningsproceduren for mikrofinansieringsfaciliteten er afsluttet.

Dette er grunden til, at der er en klar modstand mod at vedtage Kommissionens udkast til beslutning om det årlige arbejdsprogram for Progress for 2010 og listen over aktiviteter efter politikområder.

Vi mener også, at det korrekte vil være, at Kommissionen trækker sit udkast til beslutning om det årlige arbejdsprogram for Progress for 2010 og listen over aktiviteter efter politikområder tilbage og fremsætter et nyt forslag.

Livia Járóka (PPE), skriftlig. – (HU) I de aktuelle og globale økonomiske nedgangstider er enkle finansielle instrumenter, der kan medvirke til finansiering af virksomheder, af særlig betydning, især i underudviklede områder eller for visse befolkningsgrupper. Med mikrokreditsystemet, der fungerer i adskillige lande og på flere kontinenter, er det også bevist, at når der sørges for hensigtsmæssig undervisning og overvågning, kan man med dette system bistå de mest sårbare grupper, som ikke kan undgå alvorlige problemer på arbejdsmarkedet. Progress-mikrofinansieringsfaciliteten som foreslået af Kommissionen udgør et yderst vigtigt initiativ, der måske kan bidrage til at udfylde denne rolle med hensyn til at reintegrere de grupper, som er ramt af social eksklusion. Indtil den fælles beslutningsprocedure mellem Kommissionen og Parlamentet er kommet godt i gang, og der er fuld klarhed om budgettet for mikrofinansieringsfaciliteten, ville det imidlertid være fornuftigt, hvis Kommissionen trækker sit forslag om det årlige arbejdsprogram for Progress for 2010 tilbage og ikke præsenterer sine medlovgivere for en fuldbåret kendsgerning. Det betyder, at når først den fælles beslutningsprocedure er overstået, ville Parlamentet kunne træffe en fri og ansvarlig beslutning om dette afgørende spørgsmål.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) Jeg stemte for forslaget til beslutning om Kommissionens udkast til beslutning om Progress-mikrofinansieringsfaciliteten, da jeg betragter det som absolut nødvendigt, at lovgivningsproceduren afsluttes, før der træffes yderligere foranstaltninger. Hvad indholdet angår, bakker jeg naturligvis helt klart op om idéen om at etablere en mikrofinansieringsfacilitet.

Derek Vaughan (S&D), skriftlig. – (EN) Jeg besluttede mig for at støtte dette forslag til beslutning, eftersom jeg er imod Kommissionens forslag om at reducere finansieringsrammen for programmet for beskæftigelse og social solidaritet, Progress, med 100 mio. EUR og omfordele disse penge til EU-mikrofinansieringsfaciliteten til fordel for beskæftigelse og social integration. Progress-programmet har nu kørt i tre år, og generelt har det haft en positiv virkning. Jeg bifalder forslaget om at etablere mikrofinansieringsfaciliteten, da jeg mener, den vil bidrage til at give nogle af Europas dårligst stillede grupper en ny start ved at øge mængden af og adgangen til mikrolån og derved hjælpe folk med at igangsætte deres egne virksomheder. Jeg mener dog ikke, at man bør bringe Progress-programmet i fare ved at omfordele midler til mikrofinansieringsfaciliteten. Jeg vil gerne opleve, at begge programmer gennemføres fuldt ud, og derfor har jeg stemt for dette forslag.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for Parlamentets beslutning om det årlige arbejdsprogram for Progress for 2010 og listen over aktiviteter efter politikområder. Jeg finder det vigtigt, at Parlamentet, Rådet og Kommissionen først og fremmest når til enighed om forslaget om at oprette Progress, en EU-mikrofinansieringsfacilitet til fordel for beskæftigelse og social solidaritet, samt om forslaget om at ændre Progress-fællesskabsprogrammet. Ifølge forslagene skal 100 mio. EUR omfordeles til finansiering af Progress, den nye EU-mikrofinansieringsfacilitet til fordel for beskæftigelse og social solidaritet, for at

gennemføre den "fælles indsats for beskæftigelsen" som omtalt i Kommissionens meddelelse KOM(2009)257. Jeg mener, at beløbet på 100 mio. EUR ikke er tilstrækkeligt til at opnå de foreslåede målsætninger. Derfor stemte jeg for, at Kommissionen trækker sit udkast til beslutning om det årlige arbejdsprogram for Progress for 2010 og listen over aktiviteter efter politikområder tilbage, og at den nye Kommission fremsætter et nyt forslag, efter at Lissabontraktaten er trådt i kraft, og efter at Parlamentet, Rådet og Kommissionen er nået til enighed om det forslag, Kommissionen fremsætter over for Parlamentet og Rådet (KOM(2009)0333), samt om det ændrede forslag (KOM(2009)0340).

– Forslag til beslutning: Topmøde EU-Rusland den 18. november 2009 i Stockholm

Maria Da Graça Carvalho (PPE), skriftlig. – (PT) Jeg bifalder EU's indsats for at styrke forbindelserne med Rusland til gavn for større stabilitet, sikkerhed og fremgang i Europa. Et af de mest afgørende områder for samarbejdet mellem EU og Rusland er specifikt energi og energisikkerhed. Det er afgørende at skabe den nødvendige stabilitet, så forsyningssikkerheden for EU-medlemsstaterne og deres forbrugere garanteres.

Jeg håber, at energidialogen og de tilsagn, der bliver givet på det kommende topmøde EU-Rusland, på lang sigt vil føre til større gennemsigtighed og levedygtighed i energisektoren, og at denne sektor til gengæld kan bidrage til at etablere nye, strukturelle forbindelser mellem de to blokke via udvikling af et kommercielt og økonomisk samarbejde. Af lige så stor betydning er samarbejdet mellem EU og Rusland om klimaændringerne, så der sikres en global aftale på konferencen i København. Jeg vil gerne understrege det strategiske i forbindelserne mellem EU og Rusland, og at de bidrager til processen med at skabe gensidig forståelse og tillid, hvilket er afgørende for at skabe fred og stabilitet på hele det europæiske kontinent.

David Casa (PPE), skriftlig. – (EN) Et topmøde mellem EU og Rusland vil finde sted den 18. november 2009. I de seneste år har EU og Rusland udviklet et stærkt forhold, men der er visse områder, hvor en styrkelse er påkrævet. Jeg mener, at man med den foreliggende beslutning tackler områderne godt, og har derfor stemt for denne beslutning.

Edite Estrela (S&D), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for denne beslutning, idet jeg mener, at dette topmøde er særlig vigtigt, fordi det afholdes lige før konferencen i København om klimaændringerne, og det kan udgøre en fremragende mulighed for at styrke forbindelserne mellem EU og Rusland. Dette partnerskab kan spille en afgørende rolle på verdensscenen på grund af virkningerne af den økonomiske og finansielle krise, forberedelserne til København og underskrivelsen af en fremtidig aftale om at oprette et system for tidlig varsel for at sikre større energisikkerhed mellem EU og Rusland, således at samarbejdet på dette område fremmes yderligere.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) På et tidspunkt, hvor det genforenede Europa fejrer 20-års-dagen for Berlinmurens fald, er forbindelserne mellem EU og Rusland af særlig betydning, og de fortjener omhyggelige overvejelser.

Det står i dag klart, at den bølge af optimisme omkring frihed og demokrati, som opstod efter jerntæppets fald, har været udsat for en række skuffelser, og at Rusland langt fra er det demokrati styret af retsstatsprincippet, som det blev forudset dengang, og som alle stadig ønsker at opleve. Det er derfor kun naturligt, at folk er skuffede over de langsommelige ændringer.

Når det er sagt, må jeg kraftigt fordømme den europæiske venstrefløjs revisionistiske bestræbelser på at male skønbilleder af kommunismens afskyelige forbrydelser og opfinde perfekte verdener i fortiden, hvorved man krænker mindet om dem, der kæmpede for at befri folk fra det sovjetiske diktatur.

Dette topmøde giver EU mulighed for at styrke sine forbindelser med Rusland og gøre det på en konsekvent måde, der er produktiv for begge parter, samtidig med at man udviser den nødvendige fasthed og forsigtighed i spørgsmål som f.eks. energi, forsvar, demokrati og menneskerettigheder.

Tildelingen af Sakharovprisen til Memorial viser både, hvor meget der stadig skal gøres, og at Parlamentet har sin opmærksomhed rettet mod Rusland. Jeg håber, at de andre EU-institutioner vil følge dets eksempel.

Ian Hudghton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for beslutningen om Rusland, der er en af EU's vigtigste partnere. Det er afgørende vigtigt, at EU og Rusland har et stærkt arbejdsforhold. På det kommende topmøde i Stockholm vil der blive drøftet en række spørgsmål, som er vigtige for EU og Rusland, ja, faktisk det globale samfund i bred forstand, og Parlamentet har i dag udsendt et fælles budskab med fokus på de vigtigste interesseområder.

Jean-Marie Le Pen (NI), skriftlig. – (FR) Rusland er uden tvivl det eneste land i verden, De aldrig vil synes om, og hvis krav, behov og følsomhed De systematisk skjuler. Det er sandt, at sovjetrusserne igennem næsten 50 år havde halvdelen af Europa under deres åg, at tanksene på blodig vis undertrykte håbet om fred i Budapest i 1956, i Prag i 1968, i Polen ...

Dengang var Deres misbilligelse imidlertid meget mere diskret – hvis den overhovedet var der! Selv da Berlinmuren faldt i 1989, hvor mange ledere i Europa håbede og bad da til, at kommunismen blot ville blive reformeret, og at status quo ville blive opretholdt? Som om det blodigste diktatur i det 20. århundrede og dets 150 mio. døde kunne reformeres!

Rusland er imidlertid ikke Sovjetunionen. Det er et prægtigt land, som vi skal etablere privilegerede forbindelser med, fordi vi har fælles interesser og gensidig gavn af sådanne forbindelser, men frem for alt fordi Rusland i modsætning til Tyrkiet ubestrideligt udgør en del af Europas geografi, kultur, ånd og civilisation.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Det kommende topmøde mellem EU og Rusland finder sted 20 år efter Berlinmurens fald. Det symbolske ved anledningen minder os om to grundlæggende idéer, som vi skal holde os for øje.

For det første vil frihedsværdierne, respekten for grundlæggende rettigheder, demokrati, fred og staternes suverænitet fortsat have fuld gyldighed og være en rettesnor for EU i dets interne og eksterne politikker, og de bør også være en rettesnor for et land som Rusland, hvis rolle i det internationale samfund er og bør være grundlæggende. Jeg er imidlertid ked af at måtte påpege, at Rusland ikke har vist sig at bruge disse værdier som en rettesnor.

De seneste 20 år tjener også til at minde os om, at Europas forbindelser med Rusland nu er anderledes, eftersom de er baseret på dialog. Rusland er ikke Europas allierede, som vi deler værdier med, det er en nabo, som vi deler et geografisk område, uoverensstemmelser og fælles interesser med, som f.eks. situationen i Afghanistan. Denne realitet bør være vores udgangspunkt for at udarbejde en ny samarbejdsaftale i fremtiden. Kommunismens fald betyder ikke, at uoverensstemmelserne er forbi, men det betyder, at konfrontationernes tid, for så vidt angår disse forbindelser, er forbi.

Willy Meyer (GUE/NGL), skriftlig. – (ES) EU og Rusland har et stort ansvar med hensyn til hele Europas stabilitet, sikkerhed og fremgang.

Et af formålene med samarbejdet mellem EU og Rusland inden for Kvartetten burde være at lægge pres på Israel for at få landet til at overholde aftalerne, indstille opførelsen af bebyggelser og genoptage forhandlingerne for at finde en hurtig løsningsmodel for oprettelse af en uafhængig palæstinensisk stat. Efter vores opfattelse burde de eksterne forbindelser være baseret på respekt for alle staters suverænitet og territoriale integritet, ikke på at der skabes indflydelsesområder.

Vi bifalder den fortsatte udveksling af synspunkter om menneskerettighederne i Rusland. Vi bemærker dog den bekymring, Rusland har udtrykt med hensyn til krænkelse af menneskerettighederne i EU, især hvad angår de russisktalende mindretal i de baltiske lande.

Jeg undlod at stemme om denne beslutning, fordi Den Europæiske Venstrefløjs Fællesgruppe/Nordisk Grønne Venstre er imod ethvert initiativ, der kunne føre til et nyt våbenkapløb. Vi er imod de amerikanske planer om at installere et missilskjold på en EU-medlemsstats territorium. Vi afviser også enhver form for samarbejde mellem USA, Rusland, EU og NATO om at opbygge et raketforsvarssystem.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) Selv om det fælles forslag til beslutning om topmødet mellem EU og Rusland refererer til vores vigtige, fælles bånd og visse fælles interesser, er det et udtryk for en uacceptabel indblanding i interne forhold. I forslaget søger man at forbyde Rusland at forhandle med individuelle EU-medlemsstater om energiprojekter. EU's ensidige syn på konflikten i Georgien, hvor EU tydeligvis bakker op om Georgien, er imod dets rolle som fair og uafhængig observatør. Den generelle tone i dette forslag ville ikke bidrage til at forbedre forbindelserne med dette land, som er vigtigt for Europa. Jeg stemte derfor imod dette forslag til beslutning.

Franz Obermayr (NI), skriftlig. – (DE) Der er helt givet mangler i Rusland i relation til demokrati og retsstatsprincippet. Ikke desto mindre tror jeg ikke, at vi bør give os af med selvretfærdig indblanding i andre staters interne, politiske forhold og da slet ikke, når man betænker, at EU bestemt ikke kan påtage sig at være rollemodel, hvad demokrati angår. Vores ensidige syn på konflikten i Georgien er, mener jeg, også en fejltagelse. Set i lyset af disse overvejelser stemte jeg imod forslaget til beslutning om topmødet EU-Rusland.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *skriftlig*. – (PL) Jeg stemte for beslutningen om topmødet EU-Rusland, fordi det forestående topmøde mellem EU og Rusland i Stockholm er en anledning til at gennemtænke de væsentligste problemer i dette strategiske samarbejde. At udvikle en effektiv opskrift på dialog med Den Russiske Føderation kræver en ensartet og fælles politik fra EU's medlemsstater. Vi skal huske, at betingelsen for at virkeliggøre et sådant koncept må være, at vi ser ud over enkelte medlemsstaters interesser. Idéen om en ensartet og fælles politik har særlig betydning i forbindelse med sikkerheden i EU's energipolitik. Hvad angår dette spørgsmål, må EU's fælles interesser stå over bestræbelser på at varetage private interesser i forbindelserne med Rusland.

Et andet vigtigt forhold ved forbindelserne mellem EU og Rusland er spørgsmålet om det østlige partnerskab. Rusland bør forstå, at dette projekt ikke er rettet mod Rusland. Udviklingen af en strategi til sikring af stabilitet og udvikling i regionen er til fordel for både EU-staterne og Rusland. En anden væsentlig udfordring for bilaterale forbindelser er kriterierne for at vurdere problemet med overholdelse af menneskerettighederne og retsstatsprincippet i Rusland. EU-staterne bør spørge sig selv, om det set fra en rent europæisk synsvinkel er muligt at anerkende nogle af Ruslands handlinger som fuldt demokratiske.

Peter Skinner (S&D), *skriftlig*. – (EN) Forbindelserne mellem EU og Rusland drejer sig helt klart om andet end blot handel. Menneskerettighedernes status i Rusland er til meget stor bekymring for mange borgere i hele EU. Fattigdom og kriminalitet minder os til stadighed om, at mange i Rusland, især de ældre, befinder sig i en ofte dårlig økonomisk situation.

For dem, der vil have demokratiske reformer, står det også klart, at mod og afvigende meninger mødes med chikane og undertiden ekstrem vold. Journalister og internationalt respekterede menneskerettighedsaktivister må og skal nyde de stærkeste rettigheder og den bedste beskyttelse i ethvert demokratisk system. Attentatet på Maksharip Aushev sætter fokus på den brutalitet, som protester desværre mødes med.

Bogusław Sonik (PPE), *skriftlig*. – (PL) Der er i øjeblikket forhandlinger i gang med Rusland. De begyndte sidste år og vedrører en ny traktat mellem EU og Rusland. I forhandlingerne tages der højde for den eksisterende partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem EU og dets medlemsstater på den ene side og Den Russiske Føderation på den anden side. Parlamentet har altid understreget betydningen af spørgsmål som menneskerettigheder, energisikkerhed og minoritetsrettigheder, så også denne gang kan det ikke undgås, at disse spørgsmål bliver rejst på topmødet. Det er meget væsentligt for EU at have gode forbindelser med Rusland, fordi det er en vigtig og værdifuld partner for EU, men det kan under ingen omstændigheder tillades, at EU ikke skulle kunne stille spørgsmål, som er ubehagelige for Den Russiske Føderation. Det er især værd at bemærke ændringsforslag 3 til beslutningen om topmødet EU-Rusland i Stockholm, som er vedtaget af Parlamentet, og hvori der tilføjes et nyt punkt 9a i beslutningen: 'understreger, at udviklingen af infrastrukturforbindelser mellem EU og Den Russiske Føderation er til gavn for begge parter og derfor bør fremmes og baseres på lavest mulige økonomiske og miljømæssige omkostninger; opfordrer i høj grad Rusland til i forbindelse med samarbejde med EU om energiprojekter at overholde de grundlæggende principper, der er fastsat i energichartret'.

Kun med et forenet standpunkt hos alle medlemsstaterne, herunder en forenet holdning hos Rådet, Parlamentet og Kommissionen, kan der skabes en endelig form for den nye rammeaftale for samarbejdet mellem EU og Rusland.

– Forslag til beslutning: Fælles programmering af forskning til bekæmpelse af neurodegenerative sygdomme

David Casa (PPE), *skriftlig*. – (EN) Alzheimers sygdom og andre neurodegenerative sygdomme rammer et utrolig stort antal borgere i EU. I øjeblikket er der kun få oplysninger om, hvordan disse sygdomme kan undgås og behandles. På grund af disse sygdommes alvorlighed er det afgørende, at der gøres mere på EU-niveau for at tackle disse spørgsmål. Af den grund har jeg stemt for denne betænkning.

Nessa Childers (S&D), *skriftlig*. – (EN) Jeg stemte for denne beslutning på grund af vigtigheden af at tackle Alzheimers sygdom i Europa. Som medlem af Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed er jeg vant til at investere tid og kræfter på et spørgsmål nu, for at det kan gavne kommende generationer. Efterhånden som Europas befolkning bliver ældre, er der lagt op til, at Alzheimers sygdom bliver mere udbredt i hele EU. Derfor er det afgørende, at Parlamentet tackler dette problem nu for at prøve at modvirke noget af den skade, denne stigning i Alzheimer-tilfælde vil forårsage.

Edite Estrela (S&D), *skriftlig*. – (PT) Jeg stemte for forslaget til beslutning om fælles programmering af forskning til bekæmpelse af neurodegenerative sygdomme, fordi jeg mener, det er nødvendigt at styrke

foranstaltningerne til fremme af forskning i disse sygdomme på EU-niveau, især Alzheimers sygdom. Da 7,3 mio. mennesker lider af Alzheimers eller lignende sygdomme (et antal, man anslår vil blive fordoblet inden 2020), er det særlig vigtigt at fremme forebyggelse og tidlig diagnosticering samt behandling af neurodegenerative sygdomme.

Jeg mener, at art. 182, stk. 5, i Lissabontraktaten, hvori den fælles beslutningsprocedure for gennemførelse af et EU-forskningsområde fastlægges, ville kunne udgøre et mere hensigtsmæssigt lovgrundlag for fælles programmeringsinitiativer fremover på forskningsområdet i kraft af en højere grad af inddragelse af Parlamentet.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Vi stemte for dette beslutningsforslag, da vi ved, at neurodegenerative sygdomme som Alzheimers og Parkinsons påvirker over 7 mio. mennesker i EU-landene.

Vi tilslutter os opbakningen til Kommissionens foreslåede pilotprojekt til fælles programmering af forskning på dette område, selv om vi ikke anser det for at være nok. Vi anerkender imidlertid, at det kan være værdifuldt til at reducere fragmenteringen af forskningsindsatsen og vil føre til en sammenlægning af en kritisk masse af kompetencer, viden og finansielle ressourcer.

Det er nødvendigt at gøre yderligere fremskridt, især gennem en tværfaglig tilgang, der omfatter social forskning omkring patienternes og deres familier og plejeres velfærd, og ved at fremme en livsstil, som er sund for hjernen, og sikre betydelige forbedringer i befolkningens levevilkår og sundhedstilstand generelt.

Vi er klar over, at neurodegenerative sygdomme som Alzheimers og Parkinsons er blandt de største udfordringer inden for mental sundhed, og kampen mod disse sygdomme må derfor imødegå en tredobbelt udfordring, nemlig at yde daglig omsorg for et stigende antal patienter, at forbedre betingelserne for ydelsen af megen af den omsorg, hvilket betyder langt mere støtte til familier og plejere, og at sikre flere ressourcer til forskning, således at antallet af patienter falder.

Sylvie Guillaume (S&D), skriftlig. – (FR) Neurodegenerative sygdomme som Alzheimers og Parkinsons sygdom er væsentlige faktorer for langvarig invaliditet, der berører 7 mio. europæere, et tal, der sandsynligvis vil fordobles i de kommende årtier som følge af befolkningens aldring.

Derfor støtter jeg gennemførelsen på EU-plan af et system, der vil sætte os i stand til at behandle følgerne af neurodegenerative sygdomme, især Alzheimers og Parkinsons sygdom, både socialt og på det folkesundhedsmæssige plan. Ganske vist findes der i øjeblikket ingen behandling, der kan helbrede neurodegenerative sygdomme, så det er en af Europas største udfordringer inden for mental sundhed, som vi må løfte med de ressourcer, der er bedst egnede hertil.

Ian Hudghton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jeg går helhjertet ind for beslutningen om neurodegenerative sygdomme og ser positivt på EU's foreslåede koordinering på dette område. Demens er et enormt problem i hele Europa, der berører millioner af enkeltpersoner og familier. Der er anslået 7 mio. mennesker i EU med demens, ca. 70 000 i Skotland – og disse tal ventes at stige i fremtiden. Kommissionen har udtrykkeligt anerkendt Skotland som et af den håndfulde lande, der allerede har påbegyndt en national demensstrategi. Det arbejde, som allerede er indledt i Skotland, vil passe fint ind i EU's forslag, og sammen vil vi blive bedre i stand til at forstå og hjælpe med at forebygge Alzheimers og andre degenerative lidelser.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), skriftlig. – (FR) Jeg stemte for beslutningen om fælles programmering af forskning til bekæmpelse af neurodegenerative sygdomme, særlig Alzheimers, fordi jeg føler, at det er vigtigt at fremskynde det fælles forskningsarbejde, medlemsstaterne udfører i forbindelse med neurodegenerative sygdomme. Det bør ikke glemmes, at omkring 7,3 mio. mennesker i Europa lider af Alzheimers eller af en lignende sygdom. Dette tal forventes at være fordoblet inden 2020. Der findes desværre ingen kur i øjeblikket, og viden om forebyggelse og behandling er begrænset. Derfor anbefaler jeg, at medlemsstaterne sammenlægger deres ressourcer og forener deres kræfter med henblik på at videreføre forskningen sammen, eftersom vi vil være i en stærkere position til at bekæmpe disse sygdomme, hvis vi som europæere arbejder sammen. Endvidere opfordrer jeg de europæiske forskningsministre til at indtage den samme holdning den 3. december. Jeg vil også gerne understrege, at medlemmerne af Europa-Parlamentet nu mere end nogensinde ønsker at blive inddraget i fremtidige initiativer om den fælles programmering af forskning gennem lovgivningsproceduren for forskning i henhold til Lissabontraktaten, nemlig den fælles beslutningstagning.

Franz Obermayr (NI), skriftlig. – (DE) Omkring 7 mio. mennesker i Europa lider af neurodegenerative sygdomme. Da Europas befolkning bliver stadig ældre, vil dette tal sandsynligvis blive fordoblet i løbet af de næste årtier. Oven i købet er den sørgelige sandhed, at de tilgængelige behandlingsmetoder for

neurodegenerative lidelser i øjeblikket kun forsinker sygdommens fremskridt i stedet for at sigte mod at forebygge eller ligefrem helbrede sygdommen. Demens og lignende lidelser og især Alzheimers sygdom giver anledning til enorme udgifter til sundhedsbehandling. De årlige udgifter til en demenspatient anslås således til at beløbe sig til ca. 21 000 EUR. Der opstår også supplerende omkostninger på grund af følgeproblemer i forbindelse med disse lidelser, da patienterne normalt ikke får undersøgt andre fysiske skavanker og ofte reagerer selvfor nægtende på lægebehandling. EU står over for en større sundhedspolitisk udfordring her, hvor udveksling af viden og god praksis for procedurer og metoder som led i en fælles paneuropæisk forskningsramme afgjort er en strategi, der vil kunne betale sig. Jeg støtter derfor beslutningsforslaget.

Frédérique Ries (ALDE), skriftlig. – (FR) De neurodegenerative sygdomme og navnlig Alzheimers sygdom er et virkeligt folkesundhedsproblem og er den vigtigste årsag til, at personer over 65 år kræver omfattende klinisk pleje. Alzheimers er en sygdom, som uundgåeligt vil blive mere udbredt i takt med den europæiske befolknings forventede aldring. 7 mio. europæere er berørt i dag, og det tal vil formentlig blive fordoblet i de kommende årtier.

Derfor er en samordnet indsats på EU-plan vigtig. Derfor fungerer Europa-Parlamentet som borgernes talerør, når det kræver en koordineret forskningsindsats på dette område via den beslutning, vi har vedtaget i dag. Der må klart prioriteres en tværfaglig tilgang, som omfatter diagnose, forebyggelse, behandling og støtte til patienter og deres familier.

Vi må også imødekomme forskernes ønske om at få flere frivillige til kliniske forsøg, hvis vi ønsker at bidrage til at sikre, at der markedsføres effektiv medicin til behandling af kognitive forstyrrelser. I den forbindelse må der gennemføres en omfattende informationskampagne målrettet familierne.

En anden udfordring i forbindelse med at sikre bedre patientstøtte og frem for alt forsinke udbruddet af patienternes symptomer er at variere deres intellektuelle aktiviteter og holde dem mentalt aktive hver dag.

– Betænkning: Chrysoula Paliadeli (A7-0020/2009)

Elena Oana Antonescu (PPE), skriftlig. – (RO) Jeg mener, at borgere, virksomheder, ikkestatslige organisationer og alle andre skal informeres så fuldstændigt som muligt om Den Europæiske Ombudsmands rolle og funktioner, da det også kan bidrage til at mindske antallet af indsendte klager, der ikke henhører under institutionens kompetenceområde. Borgernes viden om, hvad Ombudsmanden laver, er generelt begrænset.

Lanceringen af det nye websted i begyndelsen af 2009 er en positiv foranstaltning. Jeg mener dog, at indsatsen for at give borgerne den bedst mulige information skal forstærkes. Jeg ser derfor positivt på ordførerens forslag om at udfærdige en interaktiv vejledning, så borgerne kan finde frem til så meget information som muligt om, hvordan de fremsender en klage, og om, hvordan de let finder frem til den rette løsning på de problemer på, de står med.

Elena Băsescu (PPE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for fru Paliadelis betænkning, da jeg mener, den giver en fuldstændig og detaljeret oversigt over, hvad Den Europæiske Ombudsmand laver i forbindelse med behandling og løsning af borgernes klager.

Samtidig vil jeg gerne rose hr. Diamandouros for det arbejde, han har gjort i 2008 og for det rekordstore antal forespørgsler og sager, der er behandlet. Den Europæiske Ombudsmand er en særdeles vigtig institution, da den bringer EU tættere på borgerne. Denne mægler sikrer, at EU's institutioner og organer handler i borgernes interesse på en gennemsigtig, retfærdig og ordentlig måde uden forskelsbehandling og i fuld overensstemmelse med procedurene.

Antallet af registrerede klager i 2008, der ikke opfyldte betingelserne for behandling, er ekstremt højt og stigende i forhold til tidligere år. Derfor synes jeg, at der til stadighed skal gennemføres relevante dynamiske informationskampagner i alle medlemsstater. Da EU-borgerne ikke ved, hvem det er bedst at kontakte, når deres rettigheder krænkes, henvender de sig meget ofte til Den Europæiske Ombudsmand uden en god grund. Den Europæiske Ombudsmand kan imidlertid kun løse sager om fejl og forsømmelser i EU-institutionernes arbejde. Samarbejdet mellem Den Europæiske Ombudsmand og EU-institutionerne må forbedres.

Carlos Coelho (PPE), skriftlig. – (PT) Denne årsberetning giver et klart og omfattende overblik over Den Europæiske Ombudsmands virksomhed i 2008. Dens nye layout og den nye måde at præsentere statistiske data på har bidraget til at gøre denne beretning klarere og mere forståelig end dem, der tidligere er fremlagt.

Ombudsmanden registrerede en stigning i antallet af klager, der blev henvist til ham, selv om kun 802 af de 3 406 indkomne klager i 2008 faldt inden for hans mandat. Jeg finder det særdeles positivt, at der blev fundet en mindelig løsning i 36 % af de afsluttede sager. Jeg synes, antallet af klager, som ikke opfylder betingelserne for behandling, stadig er for højt, og der er behov for en informationskampagne blandt EU-borgerne for at øge deres bevidsthed om Ombudsmandens funktioner og kompetence.

Det er en af Den Europæiske Ombudsmands prioriteter at sikre, at borgernes rettigheder i henhold til EU-retten overholdes på alle niveauer i Unionen, og at EU-institutionerne og -organerne overholder de højeste forvaltningsstandarder. Det er vigtigt at sikre borgerne omgående og fyldestgørende svar på deres forespørgsler, klager og andragender og også at styrke deres tillid til Unionen og dens institutioner.

Sylvie Guillaume (S&D), skriftlig. – (FR) Jeg stemte for Paliadeli-betænkningen om årsberetningen fra Den Europæiske Ombudsmand, hr. Diamandouros, fordi den gør det muligt hver dag at anvende EU's beslutningsprocedure under størst mulig hensyntagen til princippet om åbenhed og så tæt som muligt på borgerne.

Det er et særdeles nyttigt klagemiddel for borgere, virksomheder og andre organisationer i Europa, når de oplever tilfælde af fejl og forsømmelser i EU-institutionerne. Jeg er især begejstret over ændringen af Ombudsmandens statut, navnlig styrkelsen af Ombudsmandens undersøgelsesbeføjelser, som vil bidrage til at sikre, at borgerne kan have fuld tillid til Ombudsmandens evne til at foretage grundige undersøgelser af deres klager uden begrænsninger.

Ian Hudghton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for Paliadeli-betænkningen om Den Europæiske Ombudsmands årsberetning. Ombudsmanden yder en meget vigtig service til EU-borgerne og bidrager til at sikre, at EU-institutionerne overholder både loven og bredere generelle principper. Disse bredere principper omfatter lighed, ikkeforskelsbehandling samt respekt for menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, og jeg støttede derfor min kollega fru Aukens ændringsforslag om at få en mere klar definition af begrebet "fejl og forsømmelser".

Iosif Matula (PPE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for fru Paliadelis betænkning om Den Europæiske Ombudsmands årsberetning, da jeg mener, at hr. Diamandouros har ydet et betydeligt bidrag til at løse borgernes problemer og har bragt EU-institutionerne tættere på borgerne. Samtidig vil jeg gerne rose ordføreren for hendes bestræbelser på at supplere beretningen.

Ombudsmanden har spillet en central rolle med hensyn til at øge gennemsigtighed og ansvarlighed som en del af EU's beslutningsproces og forvaltningssystem. Jeg håber oprigtigt, at de 44 undersøgelser, der blev afsluttet med kritiske bemærkninger i 2008, fremover vil føre til et fald i antallet af tilfælde af fejl og forsømmelser. Jeg går ind for en bred fortolkning af udtrykket "fejl og forsømmelser", der skal omfatte ulovlig forvaltning eller brud på bindende retsregler eller principper samt tilfælde, hvor de administrative myndigheder har sløset, optrådt forsømmeligt, manglet åbenhed i forbindelse med opfyldelsen af deres forpligtelser over for borgerne eller har overtrådt andre principper om god forvaltningsskik.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) På baggrund af den vigtige rolle Den Europæiske Ombudsmand spiller, idet han fremmer åbenhed i forholdet mellem EU og EU-borgerne, gentager jeg mit synspunkt om, at der er udviklet et konstruktivt forhold mellem alle Fællesskabets institutioner og organer.

Willy Meyer (GUE/NGL), skriftlig. – (ES) Jeg stemte for Paliadeli-betænkningen om Den Europæiske Ombudsmands årsberetning, fordi jeg mener, at Ombudsmanden har løst sine opgaver aktivt og velafbalanceret i forbindelse med undersøgelse og behandling af klager, gennemførelse og afslutning af undersøgelser, opretholdelse af konstruktive forbindelser med EU-institutioner og -organer, og bevidstgørelse af borgerne om deres rettigheder over for disse institutioner og organer. Det er værd at fremhæve det gode samarbejde mellem Den Europæiske Ombudsmand og andre EU-organer, især Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender. Af den grund ønskede vi med vores stemme for betænkningen at støtte ham i hans rolle som ekstern kontrolmekanisme og som en værdifuld kilde til forslag til forbedringer af EU's forvaltning.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), skriftlig. – (FR) Jeg stemte for Europa-Parlamentets beslutning om Den Europæiske Ombudsmands årsberetning 2008, hvori der understreges et stigende antal klager over EU's manglende åbenhed. Disse oplysninger bekymrer mig. Jeg støtter derfor betænkningen, hvori det kræves, at Ombudsmandens aktiviteter bliver mere synlige. Det er nemlig beklageligt, at 36 % af de 355 undersøgelser, Ombudsmanden gennemførte i 2008, vedrører EU-institutionernes manglende åbenhed og omfatter tilfælde, hvor forespørgsler om information er blevet afvist. Jeg føler det vigtigt at understrege, at en ansvarlig og åben forvaltning af EU er en garanti for borgernes tillid til EU.

Joanna Senyszyn (S&D), skriftlig. – (PL) Jeg støtter fuldt ud Europa-Parlamentets betænkning om Den Europæiske Ombudsmands årsberetning 2008 og stemte for dens vedtagelse. Især er forslaget om at oprette et fælles websted for EU-institutionerne værdifuldt. Det vil give interesserede mulighed for at finde den rette institution til hver sag og sende breve, spørgsmål og klager til den relevante adresse. Det ville være en uvurderlig hjælp for borgere i EU-medlemsstaterne. I øjeblikket har de fleste mennesker problemer med det. Folk har mange gange henvendt sig til mig for at spørge om, hvor de kan få adgang til dokumenter eller indgive en klage, fordi de ikke ved, hvem de skal henvende sig til. De sender breve alle mulige steder hen og bliver herefter bitre over ikke at få svar og desillusionerede over EU-institutionernes funktionsmåde og over de langsommelige forvaltningsprocedurer. På den anden side må Ombudsmanden i stedet for at svare på de relevante klager bøvle med de mere end 75 % klager, der ikke ligger inden for hans kompetenceområde. Det nye websted ville være en glimrende vejledning i EU-institutionernes kompetenceområder. Indtil det bliver oprettet, vil jeg bede Den Europæiske Ombudsmand om at videresende hver klage direkte til den nationale eller regionale ombudsmand med den relevante kompetence. Jeg støtter også idéen om at gennemføre en bredere informationskampagne med det formål at gøre borgerne mere bevidste om, hvilke funktioner og kompetenceområder de enkelte medlemmer af Den Europæiske Ombudsmands netværk har.

– Betænkning: Alain Lamassoure (A7-0045/2009)

Elena Oana Antonescu (PPE), skriftlig. – (RO) Vi må have klare regler for EU-budgettet for overgangsperioden mellem Nicetraktaten og Lissabontraktaten.

Eftersom de kommende måneder er afgørende for EU's budgetpolitik, og budgetoverførsler eller -evalueringer vil følge efter Lissabontraktatens ikrafttræden og vare til starten af 2010, skal der etableres en klar procedure, hvis gennemførelsen af budgettet og vedtagelsen af ændringsbudgetter skal lettes i denne overgangsperiode. Som led i budgetsamrådsproceduren den 19. november må Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet nå frem til en aftale om indførelse af midlertidige retningslinjer. Europa-Parlamentets delegation skal stå stærkt og må indtage en fast holdning i forhandlingerne. Derfor stemte jeg for hr. Lamassoures betænkning.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Lissabontraktatens ikrafttræden vil ændre EU's nuværende budgetrammer og gøre det nødvendigt at vedtage retsakter til at gennemføre dem. Disse omfatter især vedtagelsen af den nye forordning, der indeholder den flerårige finansielle ramme, og finansforordningen om de nye principper for, hvordan budgettet skal vedtages og gennemføres, samt godkendelsen af den nye interinstitutionelle aftale. Da hele proceduren med vedtagelse af de nye foranstaltninger vil vare flere måneder, er jeg enig med ordføreren i, at der er brug for midlertidige retningslinjer, som bør komme ind sammen med traktatens ikrafttræden.

Disse retningslinjer bliver vigtige for, at institutionerne kan gennemføre budgettet og godkende ændringsbudgetter samt om nødvendigt i forbindelse 2011-budgettet.

José Manuel Fernandes (PPE), skriftlig. – (PT) Jeg glæder mig over Lissabontraktatens umiddelbart forestående ikrafttræden, der styrker Parlamentets rolle på flere områder, især budgettet. Jeg tilslutter mig Lamassoure-betænkningen om midlertidige retningslinjer for budgetproceduren, og jeg stemte derfor for den, eftersom der er behov for midlertidige foranstaltninger, indtil Lissabontraktaten er i kraft.

Jeg vil gerne rose ordføreren for hans proaktive tilgang og for kvaliteten af hans arbejde. Jeg vil gerne understrege, at de midlertidige foranstaltninger ikke må afvige fra de generelle principper, der er fastsat i den nye traktat, og de må heller ikke bringe fremtidige lovgivningsprocedurer i fare. Jeg må også påpege behovet for at skære ned på det aktuelle antal ændringsbudgetter, der har været alt for stort, og beder indtrængende Kommissionen om at fremsætte forslag til vedtagelse af en forordning, der indeholder den flerårige finansielle ramme, og til tilpasning af finansforordningen.

João Ferreira (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Betænkningen fokuserer på midlertidige retningslinjer for budgetproceduren på baggrund af Lissabontraktatens ikrafttræden. På grund af ændringerne i budgetproceduren kræver traktatens ikrafttræden – som vi er og bliver imod – naturligvis vedtagelse af disse midlertidige foranstaltninger, eftersom EU-budgettet for 2010 stadig vil være godkendt i henhold til Nicetraktaten. Emnet for betænkningen er derfor ikke selve Lissabontraktaten, men behovet for at indføre en procedure, der gør det muligt at gennemføre budgettet for 2010.

Eftersom vi er klar over dette behov, stemte vi imod alle de ændringsforslag til betænkningen, der ville ende med at blokere for budgetgennemførelsen, hvilket ville være et ekstremt negativt resultat. Ikke desto mindre kan vi ikke stemme for en betænkning, hvori det direkte hedder i punkt 1, at Europa-Parlamentet "glæder sig over Lissabontraktatens umiddelbart forestående ikrafttræden". Vores standpunkt bygger på den mest

grundlæggende form for konsekvens, eftersom traktaten vil have dybt negative konsekvenser for europæiske arbejdstagere og borgernes fremtid af årsager, vi har forklaret ved mange lejligheder, og ratificeringsprocessen var dybt udemokratisk, derfor har vi besluttet at afholde os fra at stemme ved den endelige samlede afstemning.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) De nye budgetprocedurer, der er fastsat i Lissabontraktaten, er uden tvivl det, der virkelig institutionelt set omdanner EU til en superstat. Det er fordi, afstemningen om budgettet herefter finder sted, uden at medlemsstaternes regeringer har det afgørende ord, selv om bidragene til Fællesskabets budgetter fortsat i al væsentlighed kommer fra medlemsstaterne.

Dette giver anledning til særlig bekymring på landbrugsområdet, som ophører med at være en obligatorisk udgift, og som uden tvivl vil blive ofret af hensyn til Parlamentets kundeorienterede luner. Bortset fra dette grundlæggende problem er det uacceptabelt at fuske med en omgående anvendelse af de nye procedurer. I disse krisetider kan man ikke "lege" med europæiske skatteyderes penge af hensyn til politisk følsomme spørgsmål. Vi har brug for en finansforordning og for en korrekt forhandlet interinstitutionel aftale, og det er bare ærgerligt, hvis det tager tid.

I mellemtiden må vi fortsætte med at anvende de eksisterende metoder og procedurer og forkaste alle ændringsbudgetter eller overførsler, som der ikke er akut brug for.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), skriftlig. – (RO) Lissabontraktatens ikrafttræden vil medføre betydelige ændringer på mange områder, indledningsvis med hensyn til budgetproceduren. En betænkning, der sikrer overgangen mellem de to procedurer, nemlig den, som i øjeblikket er i brug, og den anden, som er fastsat i den nye traktat, er til stor gavn. Det er netop derfor, jeg har fundet det hensigtsmæssigt at støtte den i dens helhed. Retningslinjerne for budgetproceduren, der er fastlagt i betænkningen, vil lette de tre involverede institutioners budgetaktiviteter, således at budgettet kan gennemføres effektivt, især med hensyn til budgetoverførsler. Den anmodning, der er fremsat på ordførerens initiativ om at tilpasse finansforordningen til de nye regler i Lissabontraktaten hurtigst muligt, er en anden foranstaltning, som kræver omgående handling. Endvidere forventer vi, at indførelsen af de midlertidige retningslinjer bliver overvejet på budgetsamrådsmødet den 19. november forud for Rådets andenbehandling, og vi har tillid til, at de vil blive tillagt behørig betydning.

Petru Constantin Luhan (PPE), skriftlig. – (RO) Lissabontraktaten medfører et enormt antal ændringer, bl.a. budgetmæssige ændringer, som er meget vigtige, især ophævelsen af forskellen mellem obligatoriske og ikke-obligatoriske udgifter. Budgettet for 2010 blev vedtaget i henhold til den gamle traktat, men indtil budgetproceduren for 2010 bliver gennemført, kan institutionerne stadig have behov for at behandle budgetgennemførelsen, vedtage ændringsbudgetter og gå videre med budgetproceduren for 2011, før Lissabontraktaten træder i kraft.

Med Lamassoure-betænkningen afdækkes grænser og betingelser for, hvor Europa-Parlamentet kan bemyndige det relevante udvalg til at forhandle på budgetsamrådet, som finder sted den 19. november. Jeg ser positivt på initiativet, der præsenteres i denne betænkning, som blev udarbejdet på rekordtid. Jeg vil også rose Kommissionen, fordi den har givet os de nuværende midlertidige regler så effektivt.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) Hvis man ser på det alt for store antal ændringsbudgetter, kunne man få det indtryk, at EU er ude af stand til at planlægge. Det synspunkt ville bestemt ikke være helt forkert. Man behøver bare at tænke på det tættere og tættere net af EU-agenturer med dets stadig voksende budget og potentielle kompetenceoverlapninger og dobbeltarbejde. Det gælder også for den nye udenrigstjeneste, som skal oprettes i henhold til Lissabontraktaten, og som gør det nødvendigt at forme EU-budgettet på en sådan måde, at den nye ordning på den ene side ikke resulterer i dobbeltarbejde, men i stedet gør det muligt at opnå synergieffekter, og at den parlamentariske kontrol på den anden side ikke kan omgås, medlemsstaterne ikke kan blokeres, og nationale kompetencer ikke bliver beskåret. Dette ændringsbudget kommer for tidligt, eftersom Lissabontraktaten snart træder i kraft, da en række spørgsmål stadig ikke er løst. Derfor har jeg stemt "nej".

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), skriftlig. – (FR) Jeg stemte for beslutningen om betænkningen fra min kollega, formand for Budgetudvalget, hr. Lamassoure. I betænkningen kræves det nemlig, at Europa-Parlamentets nye beføjelser respekteres fra Lissabontraktatens ikrafttræden, og de midlertidige regler er således nødvendige for den mellemliggende periode, hvor vi afventer anvendelsen af de nye budgetregler i henhold til denne traktat. I henhold til den nye traktat bliver Parlamentet sidestillet med Rådet med hensyn til vedtagelsen af budgettet, selv vedrørende "obligatoriske" udgifter (landbrug og internationale aftaler), som indtil nu udelukkende blev besluttet af medlemsstaterne. Parlamentets nye beføjelser kan ikke gennemføres, før der er indført nye forordninger om de budgetprocedurer, som er nødvendige for at omsætte den nye traktats generelle bestemmelser i praksis. Det understreges i betænkningen, at denne situation er bekymrende,

for jeg ønsker ikke, at Rådet og Kommissionen fortsætter med deres "business as usual" i mellemtiden. Jeg opfordrer derfor til, at de midlertidige regler bliver vedtaget omgående, og det næste møde mellem Rådet og Parlamentet, hvor 2010-budgettet skal forhandles, kunne være en god lejlighed til at vedtage dem...

12. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

13. Skriftlige erklæringer (forretningsordenens artikel 123): se protokollen

14. Fremsendelse af tekster vedtaget under dette møde: se protokollen

15. Tidspunkt for næste møde: se protokollen

16. Afbrydelse af sessionen

(Mødet hævet kl. 11.45)